

ΣΤΗΝ ...ΠΕΝΑ

Κείμενα με αφορμές & αιτίες

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΒΟΥΣΤΡΟΣ

Στην ...πένα

Συλλογή επιλεγμένων άρθρων & σχολίων
της τελευταίας πενταετίας (2017-2021).

© **Νίκος Βούστρος**
Ιωάννινα Απρίλιος 2021

[e-book]

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	3
Πρόλογος του Γιάννη Β. Δεβελέγκα	5
Εισαγωγικό Σημείωμα	6
Όλες οι ...φυλές του Facebook	8
Κουτσοί, Στραβοί στα ...Live!	16
Η μανία της αυτοπροβολής και τα «5 λεπτά δημοσιότητας»	18
Οι ...«δικτυοδικαστές»	20
Αρνητές πραγματικότητας.....	22
Όχι δεν σε «ξέρω» και δεν θέλω να σε μάθω!.....	25
Γιατί τόσο μυστήρια;	27
Ο σταρτάπερ με το ρισορσιζ μητινγκ του ειτς αρ	29
Οι ιδιωτικές «σχολές»: Υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια;	32
Ποιο τελικά είναι το πρόβλημα της ΔΕΗ;	35
“Μέρες έχεις να μου κάνεις like” – Σημεία των καιρών και τα ...αντικοινωνικά δίκτυα!	37
Σχόλιο ημέρας: Οι Κύριοι Σπουδαίοι	39
Ειδήσεις της ...πλάκας.....	41
Μια «μεταρρύθμιση» για ...πάσα νόσο.....	42
“Ανθρωποφάγα” χρυσόψαρα.....	44
Η Ήπειρος άλλαξε, θέλοντας και μη. Οι Ηπειρώτες πότε;	46
Η διαχρονική προβληματική της Ελληνικής Οικονομίας: Το Έλλειμμα του Εμπορικού Ισοζυγίου.....	50
«Στην ...πένα» - Νίκος Βούστρος, 2021	3

Σχόλιο ημέρας: “Έριξε” τη χούντα το Πολυτεχνείο;.....	53
Εννέα προτάσεις για το “κυκλοφοριακό” των Ιωαννίνων.....	55
Είναι αυτό που ζούμε Δημοκρατία;.....	60
Για όλα φταίει το αυτοκίνητο;.....	62
Ο ρόλος του βουλευτή	65
Τι κρύβεται πίσω από τη συκοφάντηση των δανειοληπτών;.....	66
Πως ζηλεύω τον Φανφάρα! [ποίημα]	69
Ποιος είναι ο Νίκος Βούστρος	71

Πρόλογος του Γιάννη Β. Δεβελέγκα

Σ' αυτό το βιβλίο ο Νίκος Βούστρος σταχυολόγησε ορισμένα από τα πιο δημοφιλή κείμενά του, που δημοσιεύτηκαν την τελευταία πενταετία στον ηλεκτρονικό κυρίως τύπο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η αναδημοσίευση αυτών των εκλεκτών κειμένων που αποδίδονται έντεχνα υπό μορφή σχολίων, γίνονται αφορμή για βαθύτερη μελέτη όσων επαναλαμβάνόμενα μας απασχόλησαν και μας απασχολούν ως άτομα και ως σύγχρονη κοινωνία. Μας παρέχουν με συνειδητό πνεύμα ευθύνης και συνέπειας, τη δυνατότητα εσωτερική επεξεργασίας και αποδοτικής γνώσης των προβλημάτων και των συμπεριφορών που μας ταλανίζουν ως πολίτες και ως χρήστες του διαδικτύου.

Η πνευματικότητα και απλότητα των κειμένων συνδυάζεται άψογα με την σαφήνεια και την πληρότητα που τα χαρακτηρίζει. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να φθάνουν αβίαστα στον αναγνώστη εκείνα τα μηνύματα που ο συγγραφέας επέλεξε να «περάσει». Μηνύματα που δημιουργούν θετική προοπτική για τον ανθρώπινο βίο, μέσα στην δαιδαλώδη και ψυχοφθόρα εποχή μας.

Το βιβλίο «Στην ...πένα» του Νίκου Βούστρου, ακτινοβολεί μια σκέψη, μια προσπάθεια, πλημυρισμένη υγεία! Ο ίδιος ο συγγραφέας παρουσιάζεται πίσω από τα κείμενά του ανήσυχος και ασίγαστος. Δραστηριοποιημένος πολύπλευρα ως δημοσιογράφος, ως ενεργός πολίτης και ως στοχαστής.

Γιάννης Β. Δεβελέγκας, συγγραφέας

Εισαγωγικό σημείωμα

Ευχαριστώ τους φίλους που με παρότρυναν να συγκεντρώσω σε αυτό το e-book επιλεγμένα άρθρα & σχόλια από την τελευταία πενταετία (2017-2021).

*Τα άρθρα & σχόλια αυτά έχουν δημοσιευθεί στην ηλεκτρονική εφημερίδα **Epirus News** www.epirusnews.eu της οποίας έχω την τιμή να ασκώ την αρχισυνταξία από το 2009 που δημιουργήθηκε μέχρι και σήμερα, 2021.*

Το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο έχω επιλέξει τα κείμενα της συλλογής αυτής, είναι ο αντίκτυπος που έδειξαν να έχουν σε όρους αναγνώσεων, κοινοποιήσεων, σχολιασμού αναγνωστών, κλπ.

Πρόκειται για κείμενα που έχουν γραφεί με αφορμές θέματα της επικαιρότητας, αλλά ωστόσο δεν αναφέρονται σε αυτή - τη χρησιμοποιούν μόνο ως αφορμή για σχολιασμό και έκφραση άποψης. Μέρος τους αναφέρεται σε οικονομικοπολιτικά ή αμιγώς οικονομικά ή πολιτικά θέματα, ενώ μια άλλη διακριτή ενότητα είναι η χρονογραφική κριτική σε συμπεριφορές, εντός και εκτός διαδικτύου.

Σας ευχαριστώ!

Ιδιαίτερες & θερμές ευχαριστίες:

- στην **Χριστίνα Σπυριδάκη** που φιλοτέχνησε το εξώφυλλο & το πορτραίτο.
- στον **Γιάννη Δεβελέγκα**, που προλογίζει
- στον **Θωμά Νούσια** για το κριτικό του σημείωμα

*Αφιερώνεται στην κόρη μου, **Αλεξάνδρα Ν. Βούστρου**.*

Όλες οι ...φυλές του Facebook

Το Facebook και γενικά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είναι ένας χώρος ο οποίος προσφέρεται για μελέτη και ανάλυση συμπεριφορών και φαινομένων.

Παρουσιάζουμε λοιπόν σήμερα μεταξύ σοβαρού και αστείου και μετά από επίπονη όσο και εργώδη προσπάθεια, όλες τις ...«φυλές» του Facebook, δηλαδή τους πιο διαδεδομένους τύπους συμπεριφοράς των μελών του κοινωνικού αυτού δικτύου.

Ελπίζουμε το ...πόνημα να εκτιμηθεί δεόντως και να κοινοποιηθεί καταλλήλως...

Πάμε λοιπόν:

1. Ο Καλημεράκιας: Ο Καλημεράκιας βρίσκεται παντού. Δεν χάνει ευκαιρία να ...καλημερίζει όποιον μιλάει ελληνικά, χωρίς κανένα έλεος, από τις 5 το πρωί έως και αργά το απόγευμα. Οι πλέον ενοχλητικοί μάλιστα του είδους, δεν περιορίζονται στις (πάντα δημόσιες) αναρτήσεις στο χρονολόγιο τους, αλλά για να σιγουρευτούν ότι θα σου σπάσουν εντελώς τα νεύρα, συνεχίζουν το χωρίς έλεος ...καλημέρισμα και σε προσωπικά μηνύματα! Οι πλέον διακεκριμένοι το ενοχλητικό μήνυμα τους το συνοδεύουν πάντα και με σχετική φωτογραφία που περιέχει καφεδάκια / λουλουδάκια / αρκουδάκια και ότι άλλο βρουν πρόχειρο, με τις χαρακτηριστικές φράσεις «γλυκές καλημέρες», «χαρούμενες καλημέρες» κλπ, να αποτελούν αναπόσπαστες λεζάντες...

2. Ο Καλοχειμωνάκιας: Εξέλιξη του προηγούμενου, σε ακόμη πιο ενοχλητικό βαθμό: Αρχίζει τις ευχές για τον ..επερχόμενο χειμώνα συνήθως μετά το 15αύγουστο,

υπογραμμίζει εντελώς ενοχλητικά ότι σε λίγο τελειώνει το καλοκαίρι και βιάζεται πάντα να έρθουν τα ...πρωτοβρόχια, ώστε να δικαιωθεί ο αγώνας του. Είναι τόσο ενοχλητικός που μπορεί να υπάρχει αυγουσιτιάτικος καύσωνας και να σου λέει ...καλό χειμώνα. Αγαπημένες φράσεις: «Γεμίσαμε μπταρίες», «Δουλίτσα τώρα», «Τα κεφάλια μέσα», κλπ. Πολλές φορές έχει ταυτοχρόνως και τους δύο ρόλους, είναι και καλημεράκιας και καλοχειμωνάκιας, για να σιγουρευτεί ότι θα σου σπάσει εντελώς τα νεύρα. Αμετανόητος, μόνο ένα περιποιημένο «πλοκ» σε σώζει...

3. Το κομματόσκυλο: Φανατικός χωρίς αύριο! Υποστηρίζει με πάθος τις θέσεις του κόμματος του, συχνά και χωρίς να έχει την παραμικρή ιδέα περί αυτών που ...τσαμπουνάει. Συνήθως παίρνει διαδικτυακά γραμμή από τα ...επίσημα «ακαου» του κόμματος και ουαί κι αλίμονο αν τυχόν εκφράσεις διαφορετική άποψη από αυτά που λέει το κόμμα του. Πολλές φορές υιοθετεί συμπεριφορά τρολ, δηλαδή επαναλαμβάνει διαρκώς σχόλια χωρίς λογική συνέχεια ή ειρμό, απλώς και μόνο για να ...πει την τελευταία κουβέντα! Διακρίνεται σε δύο υποτύπους, α) τον ...Comatoskylus Volemenous, που τον βόλεψε κάποτε το κόμμα και «βγάζει» την υποχρέωση που χρωστάει ταιλιπρωρώντας εσαεί όποιον άτυχο βρεθεί στο διάβα του και β) τον Comatoskylus Ilithious, ο οποίος -μαντέψτε- είναι απλά ηλίθιος! Μακριά και μην ανοίγετε συζητήσεις μαζί τους, γιατί αν δεν είσαι μαζί τους είσαι «εχθρός». Δεν έχει καμία σημασία σε ποιο κόμμα ανήκουν, λειτουργούν ακριβώς με τον ίδιο τρόπο...

4. Ο καμμένος οπαδός: Μοιάζει πολύ με τον προηγούμενο, με τη διαφορά ότι αντί να ...ομολογεί πίστη σε κόμμα, κάνει θεό του την Ομάδα... Ουαί κι αλίμονο αν τυχόν είσαι αντίθετη, στο FB θα γίνει ο τάφος σου... Χαμηλοτάτου IQ, το οποίο προσπαθεί μανιωδώς να κρατά χαμηλά, αφού πιστεύει ότι μια Π.Α.Ε. (δλδ μια Ανώνυμη Εταιρεία, δλδ μια επιχείρηση) έχει σχέση με οτιδήποτε αθλητικό... Δεν

διακρίνεται σε υποτύπους όπως ο προηγούμενος, είναι απλά από αφελής έως ανόητος (μη νοήμων δλδ).

5. Ο τελειωμένος οικολόγος: Άλλη μια μάστιγα του διαδικτύου: Βλέπουν παντού οικολογικές καταστροφές και συμφέροντα που επιβουλεύονται το περιβάλλον, την καρέτα καρέτα ή την κουτσομούρα – κουτσομούρα. Είναι πάντα έτοιμοι να ξιφουλκήσουν κατά πάντων ή να ξεκινήσουν σταυροφορία κατά των ορυκτών καυσίμων ή κατά της χρήσης του μοτοανεμόπτερου. Άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου. Όταν τους επισημαίνεις ότι το περιβάλλον είναι σίγουρα πολύ σημαντικό, αλλά υπάρχουν άλλα εκατομμύρια σοβαρά προβλήματα τριγύρω, γίνεσαι κακός και μπαίνεις στα μαύρα κατάστιχα... Υπάρχουν και αρκετοί σοβαροί άνθρωποι ανάμεσα τους, πράγμα που τους διασώζει από το συλλήβδην εξευτελισμό. Ακούστε τους τι έχουν να πουν, αν πραγματικά αναδεικνύουν κάτι σημαντικό σταθείτε αλληλέγγυοι, αλλά μην ανοίγετε και πολλές κουβέντες, γιατί δεν θα βγάλετε άκρη ποτέ!

6. Ο Πέφτουλας: Κλασσική περίπτωση ...βλάβης! Πρόκειται συνήθως για άντρες μεσήλικες, με καθυστερημένες εφηβείες ή χωρίς, συχνά σε κρίση μέσης ηλικίας, οι οποίοι για πολλούς και διαφόρους λόγους θεωρούν καλό να την πέφτουν σε ...όποια μιλάει ελληνικά, ασχέτως, ηλικίας, τόπου κατοικίας, ή άλλου χαρακτηριστικού. Φήμες λένε ότι οι περισσότεροι από αυτούς κάνουν copy + paste τα ίδια κείμενα, από μια βιβλιοθήκη έτοιμων αποθηκευμένων κοινότυπων φράσεων που βγήκαν από την ταινία «τα καμάκια» της δεκαετίας του '80. Ο χειρότερος πρέπει να συμπληρώνει 100 με 150 «πεσίματα» τη μέρα, σε όποια μιλάει ελληνικά και όχι μόνο, συχνά δε και σε θηλυκές γάτες. Απολύτως αναξιοπρεπείς, νομίζουν ότι όποια είναι στο FB ψάχνει σχέση ή ραντεβού και γίνονται από ενοχλητικοί έως αγενείς και καμιά φορά και προσβλητικοί. IASO KOKLA! Μακριά!

7. Ο «Πολιτικός Επιστήμων / Διεθνολόγος»: Ανήκει στην συνομοταξία των βαθυστόχαστων, που μας κάνουν την τιμή να μοιράζονται μαζί μας τις ...σοφές «αναλύσεις» τους, περί της διεθνούς πολιτικής, των διεθνών σχέσεων και συναφών πεδίων. 99 στις 100 φορές γράφουν μπούρδες, αλλά, αφού ενημερώνονται φανατικά από το koloPETinitsa-blog και από το tsakali-blog ενώ οι πλέον έγκυροι δημοσιεύουν και άρθρα τους στο kagouras-online. Έχουν δε και μια αδυναμία στα fake news τα οποία κοινοποιούν χωρίς έλεος... Μη τους παίρνετε και πολύ σοβαρά, θα ξεχάσετε ότι ξέρετε.

8. Ο Τουρκοφάγος: Άλλη μια διαδεδομένη φυλή του διαδικτύου. Θεωρεί εαυτόν απευθείας απόγονο του Λεωνίδα, άντε του Περικλέους στη χειρότερη και δεν καταλαβαίνει γιατί ακόμα δεν έχουμε κηρύξει τον πόλεμο στους απέναντι. Έχει βέβαια φροντίσει να μη κινδυνεύσει να ...στρατευτεί σε περίπτωση που πραγματικά γίνει τίποτα, οπότε, από την ασφάλεια του πληκτρολογίου και πάντα επί του ...καναπέως διατάσσει να βυθιστούν τα τούρκικα πλοία ή να καταρριφθούν τα αεροπλάνα των «μογγόλων». Έχει μεγάλη αδυναμία σε fake news, ξανθά γένη και ...προφητείες. Στην κοσμάρα γενικότερα...

9. Ο «Οικονομολόγος»: Μια φυλή η οποία τείνει να εκλείψει. Ευδοκίμησε πολύ στα πρώτα χρόνια της κρίσης, κατά το 2009 έως και 2015-16. Διατύπωνε απύθμενες βλακείες, με επισημονικοφανή καμία φορά τρόπο για να γίνεται πιο πιστευτός. Αγαπημένο του θέμα το δίλημμα «Δραχμή ή Ευρώ: Δραχμή και ξερό ψωμί» και «Να αρχίσουμε να εξάγουμε». Παρουσίαζε δε και διάφορες παραλλαγές, αναλόγως πολιτικών τοποθετήσεων. Πολλοί δε, διατύπωναν απίστευτες μακροσκελείς μπούρδες χωρίς καμία λογική για να καταλήξουν ότι φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι ή οι συνταξιούχοι, ή αυτοί που δεν κόβουν απόδειξη. Ξεχωριστή κατηγορία τους οι «να πάνε για δουλειά στα χωράφια για να δούμε προκοπή», αποδεικνύοντας έτσι ότι με τέτοια

σκεπτικά, όχι λύσεις σε οικονομοτεχνικά προβλήματα δεν μπορούσαν να δώσουν, αλλά ούτε να μοιράσουν δύο γαϊδουριών άχυρο... Ευτυχώς, το ενδιαφέρον του κοινού μετατοπίστηκε τα τελευταία χρόνια, κι έτσι άφησαν ήσυχη την οικονομική επιστήμη... Υπάρχουν ακόμα μερικοί, που ξεκάρφωτα πετάνε ένα «δεν σας άρεσε η δραχμούλα, ε;» ή «να τους απολύσουμε όλους τους Δ.Υ.» έτσι για να μας θυμίζουν πόσο δεινοπάθησαν τα μάτια μας τα προηγούμενα χρόνια... Πολλοί του είδους ανήκαν και στην κατηγορία «κομματόσκυλα» και νόμιζαν ότι μαθαίνοντας απέξω 2-3 κομματικά διαφημιστικά έχεις πάρει πτυχίο του ...London School of Economics. Από αστείοι έως ενοχλητικοί ...

10. Το τρολ: Ο άσχετος της παρέας. Εμφανίζεται από το πουθενά, ζει κυρίως σε ομάδες και πετάει άσχετα σχόλια, πάντα εκτός θέματος συζήτησης. Φημίζεται για την ατέλειωτη επιμονή του να πετάει βλακείες, μέχρι να σκάσει ο συνομιλητής... Η καλύτερη πρακτική είναι να μη του απαντήσεις...

11. Ο παρελθοντολάγνος: Άλλη κατηγορία, που τη βρίσκει να αναμασά το παρελθόν. Ανεβάζει διαρκώς φωτογραφίες από 40-50-150 χρόνια πίσω τις οποίες συνοδεύει με «σεντόνια» που σαν κεντρικό νόημα έχουν το τι καλά που ήταν τότε..... χωρίς αυτοκίνητα / ρεύμα / τηλεόραση / κλπ κλπ Όμως, έτσι και πάει Σ/Κ στο χωριό, που είναι κάπως πιο κοντά σε αυτά που νοσταλγεί, δεν βλέπει την ώρα να γυρίσει πίσω! Γραφικές περιπτώσεις οι περισσότεροι, οι οποίοι στα μακροσκελή τους «σεντόνια» ξεχνούν να αναφέρουν τις δυσκολίες της ζωής του τότε και γενικώς το πόσο καλύτερη είναι σήμερα!

12. Ο Νάρκισσος: Άλλη κλινική περίπτωση: είτε άντρας είτε γυναίκα, ανεβάζει διαρκώς φωτογραφίες σέλφι. Γενικώς, ότι και να θέλει να πει, το συνοδεύει και με μια σέλφι ή οποία πάντα υπονοεί «μα τι ωραίος/α που είμαι! Τιμή σας που σας

έχω φίλο/η». Μετράει τα like και πέφτει σε βαθιά κατάθλιψη αν τυχόν η επόμενη φωτό πάρει λιγότερα από την προηγούμενη. Ποζάρουν διαρκώς και οι πιο καμένοι από αυτούς αν δεν τους κάνεις like, αρχίζουν τα προσωπικά μηνύματα! Προσοχή, μπορεί να γίνουν άκρως ενοχλητικοί!

13. Ο «περνάω τέλεια»: Άλλη μια ...ενοχλητική φυλή του διαδικτύου: Θεωρεί καλό να ενημερώνει άπαντες για το τι έφαγε, που πήγε, με ποιον, τι έκανε και γενικώς, τι γαμάτα πέρασε. Το μοτο του είναι «περνάμε καλά, κι αυτό βγαίνει στον κόσμο». Άκακος κάγκουρας, κατά βάση, μπορεί να αποβεί ενοχλητικός σε περιόδους διακοπών, εορτών, διακοπών, παραλάσεων, και ιδίως το ...δεκαπενταύγουστο.

14. Ο Ταξιδάκιας: Άλλη μια ενοχλητική κατηγορία, η οποία προσωρινά μόνο -μη γελιέστε- βρίσκεται σε ύφεση, λόγω κορωνοϊού. Ανεβάζει διαρκώς φωτογραφίες από τα ταξίδια που έχει πάει, με τον ίδιο ή χωρίς, λες και τον ρώτησε κανένας που πήγε και πότε! Οι πιο «κλινικές περιπτώσεις» αποθηκεύουν χιλιάδες φωτό στο κινητό από κάθε ταξίδι, για να έχουν απόθεμα για τις μέρες που ...δεν ταξιδεύουν, ώστε να μη παραλείπουν να μας ζαλίζουν ...πολύ σχολαστικά. Χρησιμοποιούν με μαεστρία τα #tags και ιδίως έχουν αδυναμία στα #never_ending_trip και #take_me_back. Οι πλέον καμμένοι την έχουν δει και ...travel bloggers και κοιμούνται και ξυπνούν με το όνειρο να γίνουν ...Ευτύχης στη θέση του Ευτύχη! Άκακοι κάγκουρες και αυτοί, αλλά καμία φορά μπορεί να είναι και *Ταξιδάκιας*, *Περνάω Τέλεια* και *Νάρκισος* ο ίδιος, οπότε ...το ότι θα σας ζαλίσουν τον έρωτα είναι παραπάνω από σίγουρο.

15. Ο/Η «Ινφλουένσερ»: Κυρίως γένους θυλυκού χωρίς να λείπουν και οι αρσενικοί, την έχει δει μοντέλα και πιστεύει ότι έχει μια τεράστια επιρροή στους κοινούς θνητούς. Για την ακρίβεια, πιστεύει ότι αποτελεί το πρότυπό τους και αντιγράφει ότι σαχλαμάρα δει να κάνουν οι σελέμπριτι. Ζει

στην κοσμάρα του / της και συνήθως στην πραγματική ζωή είναι κάτι σαν βοηθός βοηθού... Καλοί για να σπάτε πλάκα μόνο.

16. Ο/Η Ψεκασμένος/η: Η σύγχρονη μάστιγα: Βλέπουν παντού συνωμοσίες και ίντριγκες. Είναι πεπεισμένοι ότι εξυφαίνονται διεθνείς συνωμοσίες, τις οποίες τους αποκάλυψε ένας μπατζανάκης του ταξιτζή τους και βρίσκονται σε σταυροφορία κατά των συνωμοτούντων... Όλα τους φταίνε, όλα τα αμφισβητούν. Έχουν μια ανεξήγητη εμμονή με τον ...Bill Gates και άλλα διάσημα πρόσωπα και είναι 101% σίγουροι ότι τους ψεκάζουν. Αποκαλούν τους άλλους «πρόβατα», είναι ιδιαίτερα αγενείς και ενοχλητικοί και πολύ επιθετικοί αν επιχειρήσεις να τους αμφισβητήσεις με λογικά επιχειρήματα. Πολλοί από αυτούς είναι κάτοχοι και τυπικών προσόντων, μερικοί και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, πράγμα που σε κάνει να αναρωτιέσαι πως διάολο τέλειωσαν Πανεπιστήμιο... Αλλά αυτό είναι άλλο θέμα. Γενικότερα, μη μπαίνετε σε συζητήσεις μαζί τους, γιατί το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να αναμασούν τις μπουρδες τους. Ούτε αυτοί θα καταλάβουν τι τους λέτε, ούτε εσείς θα αποφύγετε να βγείτε έξω από τα ρούχα σας, και γενικότερα, θα πάρουν κι άλλους στο λαιμό τους... No hope!

17. Ο Βαθυστόχαστος: Άλλη μια μάστιγα του FB: Παπαγαλίζουν διάφορα αποφθέγματα, πολλές φορές διαστρεβλωμένα ή κακοποιημένα, συχνά και με τη φωτογραφία αυτού που φέρεται να συνέλαβε το απόφθεγμα αρχικά. Γενικότερα άκακοι, απλά απολύτως ενοχλητικοί ...αμπελοφιλόσοφοι. Αγαπημένος ήρωας ο ... Coelho φυσικά και έχουν το μοναδικό προνόμιο όσοι τους πατάνε like να σκέφτονται ταυτόχρονα: «πόσο θα μας τα κάνει τσουρέκια πάλι;»

18. Ο «Αλγόριθμος»: Από τις πλέον κλινικές περιπτώσεις: Αντιγράφουν και επικολλούν με μανία ότι σαχλαμάρα δούν:

Από τη σύμβαση της Ρώμης, τον Αμερικανικό Εμπορικό Κώδικα και τη Συνθήκη της Γενεύης, για να αναγκάσουν τον ...αλγόριθμο του Facebook να τους δείχνει αυτό ή εκείνο ή το άλλο. Πράγμα που δεν ισχύει φυσικά, αλλά καμία σημασία για αυτούς, αφού το λένε πολλοί, θα έχουν δίκιο. Το ότι δεκάδες σοβαροί άνθρωποι έχουν αρθρογραφήσει σχετικά και έχουν αποδείξει ότι δεν ισχύει ο ισχυρισμός, είναι απλή λεπτομέρεια για αυτούς! Μιμητικό φαινόμενο, άρχισε να το ερευνά η επιστήμη, αλλά μετά σήκωσε τα χέρια! Αντιγράψτε λοιπόν και επικολλήστε σε 10 φίλους σας αυτό το κείμενο, για να έχετε καλή υγεία και να σας κεράσει σουβλάκι ο αλγόριθμός. ;-)

THE END – *προς το παρόν!*

11/09/2020

Κουτσοί, Στραβοί στα ...Live!

Κουτσοί, στραβοί -όχι στον Άγιο Παντελεήμονα, μεγάλη η χάρη του, αλλά στα ...live! Στο νέο ...φρούτο εποχής που μας έφερε η ψηφιακή πραγματικότητα, σε συνδυασμό με την απομόνωση που προκάλεσε η πανδημία του κορωνοϊού...

Live από παντού! Live στο Youtube, live στο Facebook από προφίλ και άλλα από σελίδες, live στο Instagram – έχουν πέσει όλοι με μανία να νοιώσουν τα ...πέντε λεπτά δημοσιότητας, τα οποία στην εποχή μας έχουν πάρει εντελώς άλλη διάσταση....

Εν τω μεταξύ, πολύ μεγάλο ποσοστό από αυτά που ακούγονται είναι από μπουρδες έως κουταμάρες, αλλά δεν βαριέσαι, μήπως και στα θεσμικά μέσα (σε κάποια, ΟΚ), πολλά δεν είναι κουταμάρες;

Σε λίγο καιρό έτσι που πάμε, θα είναι περισσότερα τα live από τους ...θεατές τους....

Και δεν κάνω πλάκα, αφού ο κάθε wannabe ...vlogger της συμφοράς κάνει πολλαπλές ταυτόχρονες μεταδόσεις.....

Και το “hate-speech”, που λέγαμε και στο χωριό μας, πάει ...σύννεφο, για να ταιριάζει και με το κλάουντ (cloud), φυσικά, μεταξύ σχολιαστών ή και μεταξύ των ...διασημοτήτων.

Μόνο που στο τέλος της μέρας, ισχύει και για αυτή την περίπτωση το πολυειπωμένο:

Το να είσαι δημοφιλής στα Social Media, είναι σαν να είσαι ...πλούσιος στη Μονόπολη....

09/12/2020

Η μανία της αυτοπροβολής και τα «5 λεπτά δημοσιότητας»

Η μανία της αυτοπροβολής οδηγεί θεσμικούς παράγοντες στο να αναρτούν διαρκώς «πληροφορίες» και «νέα» στο Facebook, με ανοργάνωτο συνήθως τρόπο, για ότι κάθε φορά θεωρούν σημαντικό, ακόμα κι αν δεν είναι. Πολλές φορές μάλιστα αυτό συμβαίνει και πριν αποστείλουν τις πληροφορίες αυτές με θεσμικό τρόπο στα επίσημα μέσα ενημέρωσης. Οι πρακτικές αυτές, πέρα από το ότι είναι αντιδεοντολογικές, έχουν σαν αποτέλεσμα:

1ον : Να υπονομεύεται η δουλειά των Μέσων ενημέρωσης και των ανθρώπων που τα υπηρετούν και να δυσχεραίνεται σημαντικά το έργο τους.

2ον : Να αυξάνεται η σύγχυση στους αποδέκτες του μηνύματος, καθώς οι συντάκτες των κειμένων αυτών δεν γνωρίζουν συνήθως πως να επικοινωνούν αποτελεσματικά πληροφορίες, συνήθως πλατειάζουν με αχρείαστες πληροφορίες, αντί να εστιάζουν στα ουσιώδη, όπως συνήθως κάνουν τα θεσμικά μέσα ενημέρωσης. Κάποιοι δε φορές, δεν λείπουν και τα συντακτικά και ορθογραφικά λάθη που ...«σκοτώνουν» φιλόλογο από απογοήτευση, αλλά αυτά είναι το λιγότερο...

3ον : Συνήθως, επειδή η επικοινωνία είναι αμφίδρομη, πολλές φορές αντί να προβληθούν, εμπλέκονται σε ατελείωτες διαμάχες και διαδικτυακούς «διαξιφισμούς» κατά τη διάρκεια διαλόγων με πολίτες, με αποτέλεσμα όχι μόνο να μην προβάλλονται θετικά όπως νομίζουν, αλλά να ...εκτίθενται, πολλές φορές και άδικα...

4ον : Οι περισσότεροι δεν αντιλαμβάνονται όμως, ότι α) το περιεχόμενο των αναρτήσεων τους το βλέπει (αν το βλέπει)

μόνο το κοινό των ακολούθων τους και συγκεκριμένα όσους από αυτούς επιτρέπουν τα φίλτρα προβολής του Αλγόριθμου (ναι, υπάρχει!) και β) ο χρόνος ζωής της οποιαδήποτε πληροφορίας είναι μόλις μερικά λεπτά έως λίγα δευτερόλεπτα, επειδή ο δέκτης του μηνύματος έχει και άλλους χιλιάδες φίλους, όχι μόνο τον εν λόγω λογαριασμό, φίλους οι οποίοι και αυτοί διαρκώς παράγουν περιεχόμενο και πληροφορία. Και όπως λένε οι ειδικοί της πληροφορικής «η πολλή πληροφορία καταλήγει να είναι “θόρυβος”».

5ον : Σε ένα ευρύτερο & συνολικό επίπεδο, να γεμίζει το διαδίκτυο από αχρείαστη πληροφορία, να μειώνεται το διαθέσιμο εύρος ζώνης και σε μια πιθανή μελλοντική εξέλιξη όλα αυτά να μειώνουν ταχύτητα δικτύου και να αυξάνουν την όχληση στους αποδέκτες.

Βέβαια, επειδή το ψάρι ...βρωμάει από το κεφάλι όπως λέει ο θυμόσοφος λαός, όλοι αυτοί δεν κάνουν τίποτε άλλο από αυτά που κάνουν πρωθυπουργοί και αρχηγοί κρατών, παγκοσμίως... Οι οποίοι δεν κάνουν κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνουν οι περισσότεροι: Διατυμπανίζουν διαρκώς στον ωκεανό των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης τι έκαναν, που πήγαν, τι έφαγαν, κ.ο.κ. ...

Επειδή όμως κάτι συμβαίνει συχνά ή γίνεται από πολλούς, δεν σημαίνει και ότι είναι και σωστό...

13/10/2020

Οι ...«δικτυοδικαστές»

Η ανθρωποφαγία του «όχλου» του Facebook πραγματικά με τρομάζει: Δεν υπάρχει περίπτωση να συμβεί κάτι και να μην σπεύσουν οι ...παντογνώστες του FB να ...δικάσουν και να καταδικάσουν, συνήθως χωρίς να έχουν και την παραμικρή ιδέα για το τι πραγματικά έχει συμβεί σε κάποια περίπτωση, ή μάλλον σε κάθε περίπτωση.

Αναφέρομαι φυσικά, στα όσα είδαμε με αφορμή το τελευταίο περιστατικό με το κοριτσάκι στο Ρίο – Αντίρριο, όπου άρχισε μια πρωτοφανής «επίθεση» από τους ...«δικτυοδικαστές» όπως τους αποκαλώ, κατά των γονιών του παιδιού αυτού, με απίθανες υποθέσεις και κατηγορίες και χαρακτηρισμούς.

Γιατί τόσο μίσος; Γιατί τόση ανθρωποφαγία, επί παντός του επιστητού;

Είμαστε τόσο συμπλεγματικοί; Τόσο πολύ μας ενοχλεί ο άλλον, ο δίπλα, ο γείτονας, ο άγνωστος τελικά;

Και βέβαια, το περιστατικό με το κοριτσάκι είναι μόνο ένα παράδειγμα. Αρκεί να δούμε τι συμβαίνει σε περιοχές όταν επιβεβαιώνεται νέο κρούσμα κορωνοϊού: Σπεύδουν οι «δικτυοδικαστές», να στήσουν άλλο ένα κυνήγι μαγισσών, να διαβάλουν, να συκοφαντήσουν, να κακολογήσουν, να κατηγορήσουν... φυσικά, 9 φορές στις 10 με ανυπόστατες πληροφορίες, με υποθέσεις και γενικά ανοησίες. Που όμως μπορεί να βλάψουν καμιά φορά και ανεπανόρθωτα...

Όπως αποδείχτηκε στο περιστατικό με το κοριτσάκι, όχι μόνο δεν εγκαταλείφθηκε το παιδί από τους γονείς του, όχι μόνο δεν αδιαφόρησαν οι άνθρωποι, αλλά μια κακιά στιγμή και μια ριπή αέρα ήταν αρκετή για να παρασύρουν το παιδί στα βαθιά... Οι άνθρωποι παρά το σοκ, αντί να βουτήξουν αλόφρονες και να ...πνιγούν ίσως, όπως πρόσταζε ο

διαδικτυακός όχλος, ειδοποίησαν πολύ σωστά το οικείο Λιμεναρχείο, το οποίο κινητοποίησε τα παραπλέοντα πλοία με αποτέλεσμα να διασωθεί το παιδί, χάρη και στις ικανότητες των ναυτικών του ferry boat.

Συμπέρασμα: Χαλαρώστε παιδιά!

Το διαδίκτυο και ειδικότερα τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης δεν είναι ούτε το ...βήμα της Βουλής ούτε η συνέλευση του ΟΗΕ.

Και βέβαια, δεν σας όρισε κανείς δικαστές και κριτικούς.

Κι αν σώνει και καλά θέλετε να έχετε άποψη -αυτή η διαχρονική ελληνική «κατάρρα», όπου όλοι πρέπει να έχουν άποψη για όλα και να την διατυμπανίζουν κιόλας- φροντίστε τουλάχιστον να είστε ενημερωμένοι και μετριοπαθείς ή πάντως, να μη διαδίδετε ανυπόστατες πληροφορίες.

Τα προβλήματα περισσεύουν στην εποχή μας για τον καθένα μας. Καθόλου δεν χρειάζεται η ένταση και οι αντιπαραθέσεις.

Get a real life, που λένε κι οι Αμερικάνοι, κι αφήστε μας!

25/08/2020

Αρνητές πραγματικότητας

Ένα από τα θλιβερά στοιχεία που έχουν αναδειχθεί μέσα από την πολύπλευρη κρίση που προκάλεσε η πανδημία του κορωνοϊού, είναι και οι λεγόμενοι «αρνητές πραγματικότητας».

Είναι λίγοι, είναι πραγματικά ελάχιστοι, αλλά κάνουν τόσο «θόρυβο», διαδικτυακά κυρίως, γιατί εκεί βρίσκουν άνετο βήμα για να εκδηλώσουν την «άρνηση» τους.

Και τι δεν περιλαμβάνει το ...καθημερινό μενού τους: Βρίθει ισχυρισμών το διαδίκτυο, σχετικά με το ότι ο κορωνοϊός δεν υπάρχει, ή ότι η πανδημία δεν υπάρχει και ότι δήθεν είναι όλο αυτό μια «εικονική πραγματικότητα».

Φυσικά, στο βάθος υπάρχει πάντα κάποια (ψεκασμένη) θεωρία παγκόσμιας συνωμοσίας, που επιβουλεύεται το ...ελληνικό DNA, την ορθοδοξία, τις πολιτικές και κοινωνικές ελευθερίες ή οτιδήποτε άλλο ευφάνταστο βάζει με το νου του ο καθένας, δημιουργώντας μια απίθανη θεωρία, η οποία στη συνέχεια διαδίδεται από τους ίδιους, διασπείροντας ανοησίες στον πληθυσμό, και με τη βοήθεια διαφόρων περιθωριακών ψευτο-blogs.

Τελευταία το αγαπημένο θέμα των ψεκασμένων είναι ότι οι θάνατοι από κορωνοϊό δεν ...υπάρχουν, αλλά οι άνθρωποι που πεθαίνουν πεθαίνουν από φυσικά αίτια, όπως υποστηρίζουν, και οι ενορχηστρωτές της συνωμοσίας (άγνωστο ποιοι) εκμεταλλεύονται τους θανάτους αυτούς για να υποστηρίξουν τα ...σκοτεινά σχέδια τους, δηλαδή να επιβάλλουν παγκόσμια δικτατορία, να πλήξουν το ...ελληνικό DNA, την ορθοδοξία, κ.ο.κ.

Βέβαια, δεν πρόκειται να μπω στη διαδικασία να απαντήσω στους αστείους αυτούς ισχυρισμούς, διότι από την πρώτη μέρα που έγραφα δημόσια, αποφάσισα ότι δεν ανοίγω διάλογο με ψεκασμένους, καθώς τελικά αυτό είναι που επιζητούν, να αναγορεύονται σε συνομιλητές.

Θα πω μόνο, για τους νοήμονες αναγνώστες, ότι ο συλλογισμός ότι δεν πέθαναν οι άνθρωποι αυτοί από κορωνοϊό, είναι εκτός από ανόητος και απολύτως εσφαλμένος λογικά, διότι συγχέει την αιτία με το αποτέλεσμα: Οι άνθρωποι αυτοί δεν θα πέθαιναν, ούτως ή άλλως (το αποτέλεσμα) αν δεν είχαν προσβληθεί από κορωνοϊό (το αίτιο).

Πρόκειται για μια κλασσική λογική πλάνη, η οποία θα ήταν εντελώς ακίνδυνη αν δεν υπήρχαν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που έχουν δώσει βήμα για να επικοινωνείται η κάθε κουταμάρα.

Δεν είναι κάτι αστείο, διότι εκτός του ότι οι ελάχιστοι αυτοί ψεκασμένοι, έχουν πλέον ξεφύγει από κάθε όριο, φτάνουν πλέον στο σημείο να επιτίθενται λεκτικά και να υβρίζουν δημοσιογράφους και μέσα ενημέρωσης, που κάνουν τη δουλειά τους, δηλαδή μεταφέρουν και δημοσιοποιούν το γεγονός.

Και είναι αυτό πρόβλημα; Από μόνο του, φυσικά όχι. Κανείς σοβαρός νοήμων άνθρωπος που έχει επίγνωση της ποιότητας της δουλειάς του δεν θίγεται από αυτά. Απλώς τα αγνοεί.

Το πρόβλημα είναι ότι οι ανόητοι αυτοί δημιουργούν μέσα στην κοινωνία αμφισβήτηση των ειδικών και της επιστήμης, με αποτέλεσμα δυνητικά να είναι πιθανόν να προκαλέσουν τεράστιο και μαζικό πρόβλημα, αν καταφέρουν να πείσουν πολλούς για τις αφελείς θέσεις τους...

Το που οφείλεται η συγκεκριμένη συμπεριφορά, το έχουν αναλύσει ειδικότεροι εμού, οι οποίοι συμφωνούν ότι οι συμπεριφορές αυτές οφείλονται σε ένα μείγμα έλλειψης γνώσης, αδυναμίας κατανόησης της πραγματικότητας και αυξημένου φόβου...

Η μόνη μας άμυνα σε αυτό το επικίνδυνο φαινόμενο είναι να περιθωριοποιήσουμε όσο μπορούμε περισσότερο τους εκφραστές αυτών των «θεωριών» και πάντως, να μη τους δίνουμε βήμα συζήτησης ώστε να επηρεάζουν περισσότερους.

Ως τότε, προσέχουμε τι διαβάζουμε, ακούμε τους ειδικούς και τηρούμε τα μέτρα!

15/04/2020

Όχι δεν σε «ξέρω» και δεν θέλω να σε μάθω!

Ο πολιτικός είναι πρώτιστα και πάνω από όλα ΚΑΙ πολίτης και ο ίδιος. Ως τέτοιος, λοιπόν, οφείλει να δίνει παντού και πάντα το καλό παράδειγμα, πολύ περισσότερο από τους λεγόμενους «απλούς» πολίτες, είναι – δεν είναι υποχρεωμένος από νόμους, διότι υπάρχει και κάτι που λέγεται ήθος.

Γενικότερα, το «μα καλά δεν με ξέρεις;» δεν έχει σε καμία περίπτωση, καμία μα καμία θέση ως απάντηση προς εντεταλμένο όργανο της πολιτείας που απλώς κάνει τη δουλειά του και δεν είναι καθόλου υποχρεωμένο να ξέρει τον οποιονδήποτε.

Επίσης, εκτός από παροιμιώδης αγένεια, το «δεν με ξέρεις;» κατά βάθος υπονοεί το νεοελληνικό «ξέρεις ποιος είμαι εγώ;», νοοτροπία απολύτως καταδικαστέα και βαθύτατα αντιδημοκρατική και εξόχως απειλητική, παρά τη συγκαλυμμένη εκφορά της. Ιδίως δε όταν αναφερόμαστε σε πολιτικούς, η νοοτροπία αυτή είναι και άκρως παλαιοκομματική και έρχεται από άλλες εποχές, στις οποίες σίγουρα κανείς δεν θέλει να επιστρέψουμε.

Ο κάθε κύριος (κι η καθεμιά κυρία), ασχέτως αριθμού γραμμάτων που αποφασίζει να χρησιμοποιεί για τη γραφή του ονόματος του, όταν δεν επιθυμεί να υποβάλλεται σε ελέγχους λιμένων, άσχετα αν είναι βουλευτής, αρχιεπίσκοπος, αστροναύτης πρόσκοπος ή ...σοβατζής, να αγοράσει ελικόπτερο για να μη χρησιμοποιεί την ακτοπλοΐα για τις μετακινήσεις του. Αν τη χρησιμοποιεί, σαν τους κοινούς θνητούς, τότε θα υποβάλλεται αγγόγγυστα και σε όποιον έλεγχο αποφασιστεί. Τελεία και παύλα!

Επίσης, σε όποιον δεν αρέσει ο τρόπος λειτουργίας των θεσμών αυτής της χώρας δεν τον υποχρεώνει κανένας ούτε να παραμένει ούτε και να πολιτεύεται σε αυτήν.

Άντε γιατί έχουμε και σοβαρότερα πράγματα να ασχοληθούμε από το πρόβλημα του καθενός!

12/04/2020

Γιατί τόση μαυρίλα;

Γιατί τόση «μαυρίλα», τόσο «δράμα» και τόση υστερία στα ρεπορτάζ των αθηναϊκών τηλεοπτικών καναλιών;

Γιατί όλη αυτή η δραματοποίηση με συναισθηματικές μουσικές σε άκρως θλιβερά οπτικά πλάνα (αρχείου χωρίς να το λένε) από εντατικές, από νοσοκομεία και νεκρικές πομπές, με δακρύβρεχτες αφηγήσεις, με πολύωρα αφιερώματα στον τάδε Ισπανό γιατρό ή τη δείνα Ιταλίδα νοσοκόμα, που μερικές φορές δεν είναι ούτε καν αληθινά τα αποσπάσματα αυτά; [πχ. εδώ με τον «Ισπανό Γιατρό» που τελικά ήταν fake news]

Νομίζουν ότι έτσι «δυναμώνουν» το θέμα τους ή αποκτούν τηλεθεατές;

Το αντίθετο! Προκαλούν αποστροφή και θυμό στους τηλεθεατές με τελικό αποτέλεσμα την ακόμα μεγαλύτερη απαξίωση της τηλεόρασης, όταν περάσει η μπόρα...

Επιτέλους, ας πάρουν «μαθήματα» ψυχραιμής στάσης και ήθους από τα περιφερειακά τηλεοπτικά κανάλια, δεν είναι κακό!

Με λυπεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι βλέπω ότι άρχισε πλέον και η ΕΡΤ να χρησιμοποιεί συναισθηματική μουσική και παραπλήσιο σκηνοθετικό ύφος στα ρεπορτάζ των δελτίων, πράγμα που το θεωρώ εντελώς απαράδεκτο. Για να μη πω δύο φορές πιο απαράδεκτο όταν το κάνει η Δημόσια Τηλεόραση που έχει κι ένα αυξημένο θεσμικό ρόλο, πέρα από το ότι είναι ένα ακόμα κανάλι.... Κρίμα!

Θυμηθείτε όμως! Έχουμε πάντα την τελευταία λέξη, καθώς διαθέτουμε ένα ...υπερόπλο: Το τηλεκοντρόλ!

Με ευχές σε όλους για ηρεμία και καλή υγεία,

27/03/2020

Ο σταρτάπερ με το ρισορσιζ μητινγκ του ειτς αρ

Μπαίνω λοιπόν στο γνωστό καφενείο που κάνει ντιβελοπμεντ με τη μεθοδο του φρανσαίζ (αναπτύσσεται με το σύστημα της “δικαιόχρησης” δηλαδή) και εκεί που περιμένω να πάρω τον ρημαδοκαφέ -τον προκλητικά πανάκριβο, αλλά τι να κάνεις μέσα στο κέντρο της Αθήνας- ακούω άθελα μου τον διπλανό στην ουρά, φέρελπι νεαρό κοντά στα 30, να μιλά με μια ...ελληνίζουσα μεν, ακατανόητη δε γλώσσα.

“Ελα ρε μ..... (τη γνωστή λέξη που έχει γίνει συνώνυμη του φίλε/κύριε/αγαπητέ, κλπ)... Διαλειμματάκι για καφέ, αλλά πρέπει να έχω «ρισορσιζ μητινγκ του ειτς αρ»”

Άθελα μου, τέντωσα αυτή: **“βρε, κάτι έπαθε το παλικάρι, μπορεί να χρειάζεται βοήθεια”**, σκέφτηκα.

Και αρχίζει λοιπόν το παλικάρι, να εξηγεί στο φίλο, σε μια ακατανόητη γλώσσα, κυρίως αγγλικά και καμιά ελληνική ενδιάμεσα, για τη σύνδεση των εννοιών, όπως θα έλεγαν οι φιλόλογοι, να εξηγεί στο συνομιλητή του, ουσιαστικά, ότι πρέπει να πάει να συμπληρώσει το φύλλο αδειών των συναδέλφων του.

Το επηρμένο παλικαράκι, ήταν ένας μαθητευόμενος βοηθός λογιστή, σε άμισθη πρακτική, ο οποίος (φυσικά) εργαζόταν σε λογιστήριο ως βοηθός.

Η δουλειά του στην πραγματικότητα ήταν να καταγράφει τις ...υπερωρίες και τις άδειες των συναδέλφων του και να τις καταχωρεί στο ανάλογο πρόγραμμα, ώστε να υπολογίζονται μισθοδοσίες, εισφορές κ.ο.κ.

Όχι όμως! Σαν αξιοπρεπής ελληναράς, έπρεπε να βρει ένα τρόπο να τα μετατρέψει όλα στην αγγλική. Αυτό μας έλλειπε, αυτός ο **κύριος σπουδαίος** να πει πάω να καταγράψω υπερωρίες; Ποτέ! Είχε ...meeting.

Στο μεταξύ, επειδή η αναμονή τραβούσε, άθελα μου συνέχισα να ακούω τη συνομιλία, σε ...αυτά τα ακατονόητα αγγλο-αγγλικά, ενώ παράλληλα αναρωτιόμουν, τι στο διάβολο κακό μπορεί να έχει το να πεις “καταχωρώ υπερωρίες στο πρόγραμμα μισθοδοσίας” και πρέπει σώνει και καλά να πεις ότι έχεις “resources meeting με το Τμήμα H.R.”; Τόση ξενομανία πια, τόσο που έχουμε ξεχάσει να μιλάμε με ...συννενοήσιμο μεταξύ μας τρόπο;

ΟΚ, πάντα είχαμε ατομικά και συλλογικά το κόμπλεξ του επαρχιώτη, που το βλέπεις πάντα και παντού, από τον τελευταίο πανύβλακα που βγάζει ...φωτοτυπίες και συστήνεται σαν ...assistant manager, μέχρι και τον κάθε πρωθυπουργό που προσπαθεί να μιλήσει στους ξένους αγγλικά και αυτογελοιοποιείται. Είναι ακριβώς ίδιο κοινωνικό φαινόμενο, ακριβώς το ίδιο συλλογικό και ατομικό κόμπλεξ.

Στο μεταξύ, ο φίλος μας, συζητούσε με τον συνομιλητή του και του εξέθετε το ...εμπνευσμένο επιχειρηματικό του πλάνο, το οποίο ήταν το εξής απλό, αυτό που ονειρεύεται ο κάθε έλληνας που σέβεται τον εαυτό του: Να φτιάξει μian “start up” με χρηματοδότηση ΕΣΠΑ και υπερτιμολόγηση, να βάλει τα λεφτά στην τσέπη, με αντικείμενο δραστηριότητας κάτι σαν να πουλάει ...ψυγεία σε Εσκιμώους, μέσω διαδικτύου φυσικά σαν καλή σταρτάπ και μετά να βρει κανένα κακομοίρη με λεφτά, να του τη μοσχοπουλήσει και να ...ανοίξει μπαρ στη Μύκονο!

Και όλα τα παραπάνω φυσικά, στα γνωστά ...αγγλο-αγγλικά, με την ελληνική προφορά, για να ακούγονται και πιο εντυπωσιακά.

Τα “απς” (apps, εκ του applications), τα “γουεμπς” και τα “νετς” πήγαιναν και ερχόταν τηλεφωνικά, κι όσο περισσότερο άκουγα, τόσο πιο πολύ σιγουρευόμουν ότι ο έρμος δεν είχε την παραμικρή ιδέα από αυτά που ...τσαμπουνούσε.

Δυστυχώς, αυτοί είμαστε.

Ημιμαθείς, κομπλεξικοί, επαρχιώτες, εντός και εκτός εισαγωγικών, **ψευτοκαταφερτζήδες** της κακιάς ώρας.

Και ακόμη δυστυχέστερα, δεν θέλουμε και να αλλάξουμε. Διότι αν απλά α) εξέλιπε αυτός ο κομπλεξικός επαρχιωτισμός και β) στρωνόμασταν στη δουλειά -δουλειά όμως, όχι μόστρα- δεν θα μας μας έφτανε κανείς!

Δεν λέω ότι όλοι είναι έτσι. Υπάρχουν αξιολογότατοι, ικανότατοι και εργατικότατοι άνθρωποι γύρω μας. Δυστυχώς όμως, οι πρώτοι είναι πολλοί και δεν τους αφήνουν να προκόψουν...

09/09/2019

Οι ιδιωτικές «σχολές»: Υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια;

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή, το κοινό βομβαρδίζεται από τις διαφημίσεις των ιδιωτικών επιχειρήσεων εκπαίδευσης («σχολών» όπως αυτοχαρακτηρίζονται).

Αν ακούσεις / δεις / διαβάσεις τις διαφημίσεις, θα σχηματίσεις την άποψη για την καθεμιά «σχολή» ότι πρόκειται για το καλύτερο πανεπιστήμιο του κόσμου, με αποτέλεσμα πολλοί καλόπιστοι γονείς να παρασύρονται, να εγγράφουν τα παιδιά τους με αδιανόητες χρεώσεις, για να ανακαλύψουν στο τέλος ότι στην καλύτερη περίπτωση ολοκλήρωσαν ένα ...ιδιωτικό ΙΕΚ (Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης, το οποίο είναι μια μορφή τεχνικής εκπαίδευσης που ΔΕΝ ανήκει στην ανώτερη/ανώτατη εκπαίδευση αλλά, 30 χρόνια τώρα είναι κάτι σαν ...μετά το λύκειο!).

Στο μεταξύ, οι «φοιτητές» και οι γονείς παραμυθιάζονται συστηματικότερα (για να ακριβοπληρώνουν τα «δίδακτρα») καθ'όλη τη διάρκεια των «σπουδών» σε δύο κυρίως άξονες: α) μπορεί να μην έχει επαγγελματικά δικαιώματα η «σχολή», αλλά την αναγνωρίζει η «αγορά», β) είναι προ-στάδιο για φοίτηση σε πανεπιστήμιο εξωτερικού.

Και τα δύο επιχειρήματα είναι από αστεία έως βλακώδη, αν δεν είναι απατηλά. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει εκ του νόμου ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση, παρά μόνο Ιδιωτικά ΙΕΚ ή Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, τα οποία όμως δεν είναι τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά μεταδευτεροβάθμια, γι αυτό και δεν έχουν και επαγγελματικά δικαιώματα οι απόφοιτοι τους και εξομοιώνονται με αποφοίτους Λυκείου.

Η αλήθεια είναι ότι η ελληνική αγορά δεν αναγνωρίζει κανέναν και τίποτα. Δεν πάει να είσαι ο Μπιλ Γκαίτς ή ο

Ζούκερμπεργκ, εδώ ο ξερόλας αφεντικός θα σου δώσει 586,70, ακαθάριστα βεβαίως βεβαίως, διότι, τόσα λέει ο νόμος ρε φίλε. Τους μόνους που πληρώνει σχετικά καλά ο Έλληνας επιχειρηματίας είναι οι πωλητές και από αυτούς μόνο όσους φέρνουν λεφτάκια, ανεξαρτήτως φυσικά του τι «τελείωσαν». Δατς ιτ, που λέμε και στη χώρα μας.

Όσο για το ...προ-στάδιο ξένου πανεπιστημίου, γιατί να μη πάει κάποιος απ'ευθείας στο ξένο και πρέπει να περάσει και από το ελληνικό ...μαγαζάκι πρώτα; Σπουδές με ...δόσεις εκπαίδευσης πουλάνε δηλαδή;

Δεν ισχυρίζομαι φυσικά ότι όποιος ιδιώτης δραστηριοποιείται στο χώρο της εκπαίδευσης είναι ...λωποδύτης, υπάρχουν και μερικοί που δεν είναι. Δυστυχώς όμως, οι ...οπαδοί της αρπαχτής είναι, όπως πάντα σε αυτή τη χώρα, περισσότεροι.

Όσο για τους απόφοιτους του Λυκείου, που δεν «πέρασαν», το καλύτερο που έχουν να κάνουν, εάν επιθυμούν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είναι να ...ξαναδιαβάσουν για να περάσουν σε ένα καλό δημόσιο πανεπιστήμιο (δεν είναι όλα!) ή να αλλάξουν χώρα. That simple. Μαγικά ραβδιά δεν υπάρχουν παιδιά, μόνο η πραγματικότητα που συνεπάγεται αγώνα και δυσκολία ετών.

Και για να προλάβω τους κακοπροαίρετους, δεν είμαι καθόλου κατά της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Το αντίθετο, την υποστηρίζω, στο πλαίσιο της ελευθερίας της βούλησης του ατόμου. Κατά της απατηλής διαφήμισης είμαι!

Παρεμπιπτόντως, καλό θα ήταν να μπει ένα «φρένο» κάποτε στις παραπλανητικές διαφημίσεις, διότι όπως έχουν τα πράγματα, ο καθένας ισχυρίζεται ότι θέλει ...

Καλό το σύστημα της λεγόμενης «ελεύθερης αγοράς», δεν λέω, από τα καλύτερα εξ όσων οικονομικών συστημάτων έχει

δοκιμάσει έως τώρα η ανθρωπότητα, αλλά για να λειτουργήσει σωστά προϋποθέτει ενημερωμένο πολίτη με κριτική ικανότητα και όχι ...παραζαλισμένο από τη διαφήμιση καταναλωτή.

14/09/2019

Ποιο τελικά είναι το πρόβλημα της ΔΕΗ;

Η υπόθεση με τα χάλια της ΔΕΗ είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα του πως η ελληνική κοινωνία βλέπει μόνον ότι θέλει να δει σε κάθε κατάσταση.

Αν μιλά πολιτικός, ανάλογα με το που ανήκει, μιλά για “μπταχτσήδες”, για “λαϊκές οικογένειες”, για “κρίση του παλιού συστήματος”, κοκ.

Αν μιλά εργαζόμενος στο δημόσιο τομέα, βάζει κατά των εργαζομένων της ΔΕΗ, επειδή έχουν καλύτερα προνόμια από τα δικά του.

Αν μιλά εργαζόμενος του ιδιωτικού τομέα, βάζει κατά όλων γιατί στη χώρα μας οι πολιτικοί που χαϊδεύουν αυτιά από τη μία και δημιουργούν στρατιές βολεμένων από την άλλη, τον έχουν κάνει (και όχι άδικα πολλές φορές) να βάζει κατά πάντων και να ρίχνει άθελα του νερό στο μύλλο της κοινωνικής ανθρωποφαγίας που χαρακτηρίζει την εποχή και τη χώρα μας.

Κανένας πάντως δεν μιλά για πραγματικό πρόβλημα της ΔΕΗ που είναι η κακοδιοίκηση, η απόλυτη έλλειψη οργανωσιακής κουλτούρας, η υιοθέτηση προτύπων διοίκησης προηγούμενων ...αιώνων, τα παιχνίδια ιδιωτών παρόχων και παρατρεχάμενων τους.

Κανείς δεν μιλά επίσης για το ότι οι κάθε φορά “managers” (τρομάρα τους!) της ΔΕΗ, τους οποίους φυσικά τους επιλέγουν πολιτικοί σύμφωνα με τα προσωπικά τους συμφέροντα και όχι πάντως με κριτήριο την ικανότητα διοίκησης και τις προηγούμενες επιτυχίες τους, είναι παντελώς ακατάλληλοι για τις θέσεις τους, εκ του αποτελέσματος κρίνοντας...

Και τελικά, βρίσκουμε όπως πάντα τη μαγική συνταγή σε αυτή τη χώρα: Να πληρώσει ο αδύναμος! Και για να μη το κουράζουμε, τραβάμε μια αύξηση 20% στους συνεπείς και η όλα καλά! Για να τηρήσουμε και την προαιώνια ελληνική παράδοση να την πληρώνει πάντα ο “σωστός” και πάμε γι’ άλλα!

Έτσι, όλοι οι παραπάνω ικανοποιούνται και η ζωή συνεχίζεται και η χώρα «ξανά προς τη δόξα» (ή μάλλον προς τη νέα χρεοκοπία) τραβά...

Εάν λοιπόν δεν μάθουμε κάποτε να βάζουμε το πρόβλημα στις πραγματικές διαστάσεις και να αποφασίσουμε σαν κοινωνία να συγκρουστούμε με τους κάθε λογής βολεμένους, τότε δεν έχουμε και πολύ ευοίωνο μέλλον...

29/08/2019

“Μέρες έχεις να μου κάνεις like” – Σημεία των καιρών και τα ...αντικοινωνικά δίκτυα!

Συνάντησα στο δρόμο το πρωί παλιό φίλο ο οποίος αντί για καλημέρα, το πρώτο που μου είπε ήταν ότι ...έχω μέρες να του κάνω like και ...ανησύχησε γι' αυτό!

Εξεπλάγην κάπως, αν και από καιρό έχω δει το μέγεθος του εθισμού όλων μας στα λεγόμενα “κοινωνικά” δίκτυα ή αλλιώς, μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα οποία όμως δυστυχώς έχουν εξελιχθεί σε ...αντικοινωνικά δίκτυα.

Το έχετε σίγουρα παρατηρήσει, αν έστω λίγο κοιτάτε κι εσείς γύρω σας, εκτός από την οθόνη του κινητού σας: Παρέες να στέκονται αμίλητοι και ο καθένας να είναι απορροφημένος στο timeline του κινητού του, κάνοντας διαρκώς refresh, για να δει τα ...νεότερα...

Μόνο που τα νεότερα αυτά, δεν είναι καθόλου νέα, αλλά τα ίδια και τα ίδια, ψεύτικα, φτιαχτά και καλλωπισμένα πράγματα: Πως όλοι πάνε κάπου, πόσο καλά περνάνε, τι όμορφοι που είναι και φυσικά, πόσο δημοφιλείς και έξυπνοι.

Αυτό είναι το μοτίβο και τίποτα παραπάνω!

Και αυτό είναι το άκρως ανησυχητικό: Αν δει κανείς, την αρνητική πλευρά του εθισμού αυτού, γιατί περί εθισμού πρόκειται τελικά, σε πολλές περιπτώσεις όπως συμφωνούν οι ειδικοί, εύκολα αντιλαμβάνεται που πάνε ή που μελλοντικά θα πάνε -δυστυχώς- τα πράγματα...

Αφήνω τους κινδύνους για τα προσωπικά δεδομένα, τα fake news, την αλλοτρίωση, τη βίαιη μορφοποίηση σε μια ίδια παγκόσμια κουλτούρα, την εξαφάνιση της ιδιοπροσωπίας, κλπ – αυτά είναι σίγουρα αρνητικά, αλλά δεν είναι τα

σημαντικότερα... Αφήνω επίσης τη γιγάντωση ιδιωτικών εταιρειών, την αθέμιτη κερδοσκοπία και άλλα, οικονομικής υφής θέματα.

Το σημαντικότερο είναι να χαθεί η ανθρώπινη σχέση, η επαφή, η αληθινή κοινωνικοποίηση και νομίζω ότι ο κίνδυνος αυτός, είναι παραπάνω από ορατός...

Κλείστε το και ...πάρτε αγκαλιές ή έστω τηλέφωνα αν δεν γίνεται...

Και επειδή το να το κλείσετε εντελώς φυσικά δεν γίνεται, κάντε πάρα πολύ συνετή και συνειδητοποιημένη χρήση!

Αν μη τι άλλο, θα έχετε την ικανοποίηση ότι δεν είστε ..."μάζα".

07/08/2019

Σχόλιο ημέρας: Οι Κύριοι Σπουδαίοι

Πω πω! Δεν ...τολμάς να συνδεθείς στο κοινωνικό δίκτυο και γεμίζει η οθόνη σου καθημερινά από Κυρίους (και Κυρίες) Σπουδαίους (ες) που αίφνης ανακάλυψαν την πολιτική!

Μας ενημερώνουν λοιπόν, με εκτενείς πάντα «αναρτήσεις» ότι από την «αγάπη τους για τον τόπο» αποδέχθηκαν την «τιμή» που τους έκαναν οι διάφοροι ...κατ' επάγγελμα αυτοδιοικητικοί και αποφάσισαν να μας κάνουν τη χάρη να ...βοηθήσουν την πόλη (το νομό, την περιφέρεια, τη χώρα, την Ευρώπη, το ...σύμπαν κ.ο.κ.).

ΟΚ, καλές οι φωτό στο Facebook παιδιά, με τις ίδιες κλισέ πόζες της αυταρέσκειας, αλλά γράψτε και κανα κείμενο να δούμε τι ακριβώς σας συγκίνησε από εκεί που εντάσσεστε, καμιά ανάλυση για το τι δεν έχουν οι άλλοι και δεν σας κάνουν, καμιά κριτική (θετική ή αρνητική) για τους οργανισμούς που φιλοδοξείτε να διοικήσετε και γενικότερα, διατυπώστε καμιά θέση, καμιά άποψη τέλος πάντων, έτσι για να δει κι ο κόσμος τι θα του ...ξημερώσει αν σας εκλέξει δηλαδή...

Βέβαια, τα χαμογελάκια και οι χειραψίες στις φωτό είναι απείρως ευκολότερα και ...σίγουρα.

Που να γράφεις τώρα; Αυτό προϋποθέτει βασικά κόπο, γνώση και να μη λες ..κοτσάνες, πράγμα που δεν είμαι σίγουρος ότι ισχύει παντού και πάντα!

Έτσι, «ανεβάζεις» 2-3 φωτο γεμάτες φίλτρα και «ωραιοποίηση», ολόσωμες κατά προτίμηση, για να δουν οι οπαδοί το πολιτικό ...μεγαλείο του ανδρός (γυναικός) και να νοιώσει κι ο ίδιος (ίδια) σπουδαία πολιτική προσωπικότητα...

Σημεία των καιρών; Ευτελισμός της πολιτικής; Εικονοποίηση των πάντων σε μια ατελείωτη ροή άχρηστης πληροφορίας που ζει όσα δευτερόλεπτα κάνει το timeline να αλλάξει; Ίσως όλα αυτά μαζί!

Όμως, τα like δεν είναι ψήφοι... (κι έχουμε πολύ ακόμα ως το Μάιο)

Υ.Γ. Λίγο «μέτρο» ποτέ δεν έκανε κακό σε κανένα.....

13/02/2019

Ειδήσεις της ...πλάκας

Αναρωτιέμαι, γιατί πρέπει να είναι «είδηση» για κάποια πόλη το γεγονός ότι μέλη μιας δημοτικής αρχής επισκέφθηκαν ...ανακατασκευές πεζοδρομίων και ότι άλλαξαν κάποιες πλάκες;

Και καλά, αυτοί που πανηγυρίζουν που κατάφεραν το αυτονόητο -να κάνουν τη δουλειά τους δηλαδή- εκλογές είναι μπροστά, το καταλαβαίνω, τα μέσα γιατί οφείλουν να το δέχονται αυτό σαν είδηση;

Με δεδομένο ότι αποστολή τους είναι η κριτική της εξουσίας, δεν είδα κανένα να γράφει / αναφέρει ότι μπράβο που αλλάχθηκαν οι πλάκες μεν, αλλά έγινε με μεγάλη καθυστέρηση, αφού πρώτα είχαν καταστραφεί οι προηγούμενες.

Επίσης, δεν είδα κανέναν να αναζητά τα κόστη που γίνονται όλα αυτά ή κανέναν να βάζει ζητήματα όπως π.χ. γιατί αυτά να κατασκευάζονται από έκτακτους κακοπληρωμένους δμηνίτες αντί να έχει ο δήμος μια ακμάζουσα υπηρεσία κατασκευών, με μόνιμους τεχνίτες και σοβαρή διοίκηση της;

Πως τ'χε πει ο Μαυρογιαλούρος; «χωριάτες είναι, πρέπει να τους υπενθυμίζουμε διαρκώς τι κάνουμε γι'αυτούς» ...

20/12/2018

Μια «μεταρρύθμιση» για ...πάσα νόσο

Με αφορμή τη συνέντευξη του πρωθυπουργού, θυμήθηκα, πόσο βολικός (για τους πολιτικούς) είναι ο όρος «Μεταρρυθμίσεις» εδώ και μερικές δεκαετίες...

Πρόκειται για έννοια που είναι εντελώς αυθαίρετη, ακαθόριστη, περιβάλλεται στη νόηση της κοινής γνώμης από θετικό επικοινωνιακά πρόσχημο, αλλά που κανένας πολίτης δεν αντιλαμβάνεται τι ακριβώς πρακτικά σημαίνει, αλλά και κανένας πολιτικός δεν αισθάνεται υποχρεωμένος να την ορίσει.

Για παράδειγμα, η αύξηση των φόρων τα τελευταία χρόνια ήταν μια μεταρρύθμιση, όπως και η απόλυτη κατάργηση των πολιτικών ελέγχου τιμών στην αγορά – Γνωρίζουμε καλά πλέον τα αποτελέσματα που είχαν και τα δύο αυτά... Από την άλλη μεριά, η «μεταρρύθμιση» για κάποιους άλλους, αδιαμφισβήτητα ήταν πάρτι...

Μεταρρύθμιση και το ...τραπεζικό πάρτι τη δεκαετία του 2000, μεταρρύθμιση και τώρα που σας παίρνουν τα σπίτια...

Μεταρρύθμιση και οι σωρηδόν διορισμοί Παυλόπουλου το 2006, μεταρρύθμιση και οι απολύσεις...

Μεταρρύθμιση και η ίδρυση κάποτε του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας, μεταρρύθμιση και η κατάργηση του στα χρόνια των μνημονίων, μεταρρύθμιση και η σημερινή ληστεία των διοδίων και η λίστα αυτή θα μπορούσε να συνεχίζει επ' άπειρον.

Αφήνω στην άκρη το γεγονός ότι ακόμα και η χρήση του όρου είναι αδόκιμη (“αναρύθμιση” θα έπρεπε να το λένε, διότι ρυθμίζεται διαφορετικά κάτι που ήταν ήδη ρυθμισμένο με

κάποιο άλλο τρόπο νωρίτερα), αλλά αυτά είναι βέβαια ψιλά γράμματα για τους πολιτικούς μας, οι οποίοι συνήθως αποστηθίζουν τα σημειώματα επικοινωνίας (non-papers κατά την αμερικανική έκφραση του συρμού), και τα επαναλαμβάνουν ...παπαγαλοειδώς, όσο περισσότερο μπορούν...

Τουλάχιστο, εμείς οι πολίτες ας μη τους μοιάζουμε κι ας είμαστε νοήμονες ακροατές, νοήμονες πολίτες...

10/09/2018

“Ανθρωποφάγα” χρυσόψαρα...

Όλοι αυτοί που εκθειάζουν σήμερα την αθλήτρια Βούλα Παπαχρήστου, το 2012 «έπεσαν να τη φάνε» επειδή έγραψε δημόσια ένα ανέκδοτο που είχε όντως ρατσιστική χροιά.

Οι ...”δικαστές” του πληκτρολογίου δεν της αναγνώρισαν κανένα ελαφρυντικό: Ούτε π.χ. ιδιόμορφο χιούμορ, ούτε καλή πρόθεση, ούτε άγνοια της δυναμικής των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (το 2011 – 12 η Ελλάδα μάθαινε ακόμα το διαδίκτυο ...), ούτε καν ...πρότερο έντιμο βίο.

Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να “φάνε” κάποιον, να “καταδικάσουν” από την ασφάλεια του πληκτρολογίου τους, να έχουν κάτι να ασχοληθούν, μήπως και βρουν κάτι να θεραπεύσουν την ανίατη πλήξη τους, πράγμα που το έχουμε βέβαια δει σε πλείστες άλλες περιπτώσεις από τότε, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση με τους στρατιώτες με το σκύλο στην Κόντιστα, την Κική Δημουλά το 2012, κ.α.

Μετά από λίγες μέρες ή ώρες κατά περίπτωση, και αφού ο σοφός “λαός” ικανοποιήσει τα ένστικτα του στην ιδιότυπη σημερινή ψηφιακή αρένα του διαδικτύου, όπου ότι θέλεις λες και ...όποιος θέλεις είσαι, τα πάντα όλα ξεχνιούνται μέχρι το επόμενο θέμα επικαιρότητας...

Όλοι αυτοί λοιπόν, κοινοποιούν από χτες τη φωτογραφία της αθλήτριας, αγκαλιά με την ελληνική σημαία, με θριαμβευτικά σχόλια, σύμφωνα πάντα με τη γνωστή ελληνική υπερβολή.

Ανάμεσα τους και πολλοί που «προχθές» την έβριζαν για το (ανόητο ομολογουμένως) ανέκδοτο...

Ναι, όσο κι αν δεν μας αρέσει, μπορεί όχι όλοι, αλλά οι περισσότεροι σε αυτή τη χώρα είμαστε “ανθρωποφάγα” χρυσόψαρα...

Το πρόβλημα μας είναι να έχουμε κάτι να ασχολούμαστε ή ακόμα καλύτερα να κατηγορούμε και να “κаниβαλίζουμε” προσωπικότητες, συμπεριφορές και καταστάσεις ή άτομα – ιδίως πρόσωπα πετυχημένα.

Λίγη ψυχραιμία περισσότερη και στο «κράξιμο» και στους πανηγυρισμούς, όπως επίσης και λίγη μνήμη περισσότερη από ... χρυσόψαρο, ποτέ δεν έκανε κακό!

11/08/2018

Η Ήπειρος άλλαξε, θέλοντας και μη. Οι Ηπειρώτες πότε;

Τέτοιες μέρες οι αρθρογράφοι και τα Μέσα συνηθίζουν να ολοκληρώνουν το λειτούργημά τους με εύκολο περιεχόμενο: Ευχολόγια, παραινήσεις, γενικολογίες και άλλα σχήματα της ξύλινης γλώσσας – ποιος είπε ότι τη μεταχειρίζονται μόνο οι πολιτικοί;

Υπάρχουν όμως και κάποιοι, που ακόμα και αν δεν επιθυμούν να γράψουν για ζητήματα ουσίας, ίσως από απογοήτευση από το αναγνωστικό κοινό, ίσως για δικούς τους λόγους, παρά ταύτα δεν μπορούν να μη βλέπουν τις κοσμογονικές αλλαγές που συντελούνται δίπλα τους.

Ένα τέτοιο θέατρο κοσμογονικών αλλαγών κατέστη από το δεύτερο εξάμηνο του 2017 και η Ήπειρος, κυρίως λόγω της ολοκλήρωσης της Ιόνιας οδού, όχι μόνο λόγω της άμεσης, αξιοπρεπούς (αν εξαιρέσουμε τα διόδια φυσικά) και άνετης σύνδεσης με την πρωτεύουσα, αλλά κυρίως γιατί αναβαθμίζει σε εκθετικό βαθμό τη στρατηγική αξία της περιοχής των Ιωαννίνων και της Ηπείρου γενικότερα, ως σημαντικό κόμβο του σύγχρονου κόσμου.

Τούτο συμβαίνει γιατί η τομή των δύο οδικών αξόνων λίγο έξω από τα Γιάννινα, δεν είναι απλά μια ...διασταύρωση, όπως την αντιλαμβάνονται αρκετοί που φημίζονται για το ρηχό της στρατηγικής τους σκέψης στα μέρη μας, αλλά μια ουσιαστική και στρατηγική ενίσχυση της σημασίας της περιοχής μας, με ότι αυτό συνεπάγεται, σε οικονομία και πολιτική για τον τόπο μας.

Δεν είναι ...διασταύρωση: Είναι η τομή, ο κόμβος των αξόνων που συνδέουν την Ασία με την Ευρώπη και τα

Βαλκάνια. Όποιος δεν μπορεί να το δει αυτό, είναι απλά ...αόματος!

Και βεβαίως δεν πρέπει να εξαντλούμε το δημόσιο διάλογο στο πόσο στοιχίζουν τα διόδια, τα οποία είναι σίγουρα απαράδεκτα ακριβά και αν δεν ήταν τέτοια, η περιοχή θα είχε κυριολεκτικά απογειωθεί ή κατά μία άλλη ανάγνωση, θα έφθανε επιτέλους την υπόλοιπη Ελλάδα, από την οποία απείχε χρόνια, για να μη πω δεκαετίες, πράγμα που ήταν εύκολα αντιληπτό με ένα απλό ταξίδι στην Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη.

Ας μη κοροϊδευόμαστε: Την οδική αναβάθμιση της περιοχής δεν τη δημιούργησαν ούτε οι πολιτικοί της Αθήνας οι οποίοι το μόνο που τους νοιάζει είναι να κόβουν τακτικά κορδέλες, ούτε φυσικά τα διάφορα μικροσυμφέροντα ή τα διάφορα μικροσυστήματα εξουσίας των περιοχών από όπου διέρχονται οι άξονες αυτοί, τα οποία όμως συστήματα σε αगाστή συνεργασία προωθούσαν επί δεκαετίες τα (μικρο)συμφέροντα τους, ελλείψει αξίων και ικανών, καταδικάζοντας τον τόπο και τους ανθρώπους του σε μεγαλύτερη απομόνωση από αυτή που του (τους) είχε ορίσει η φύση.

Αυτό όμως άλλαξε. Και άλλαξε βασικά επειδή οι άξονες αυτοί θεωρήθηκαν σημαντικοί για τα ευρωπαϊκά συμφέροντα (εξ ου και χρηματοδοτήθηκαν αφειδώς από αυτά), αλλά και επειδή εξυπηρετούν και την εγχώρια ολιγαρχία, από τραπεζίτες (κέρδη από δάνεια), μεγαλοεργολάβους (κέρδη από κατασκευή) κλπ.

Το πρόβλημα όμως ή αλλιώς η μεγάλη ευκαιρία για την περιοχή, ξεκινάει από εδώ και πέρα: Είναι οι Ηπειρώτες ικανοί να αντιληφθούν την κοσμογονική αυτή αλλαγή, η οποία θα μετατραπεί σε ...συμπαντική όταν κάποτε συνδεθούν οδικά τα Ιωάννινα με τα Δυτικά Βαλκάνια, δηλαδή

με την Ευρώπη, αλλάζοντας καθιερωμένους δρόμους χιλιετιών;

Η πρώτη εντύπωση είναι ότι οι Ηπειρώτες δεν έχουν αντιληφθεί τι έχει συμβεί και τι έχει αλλάξει.

Όποιος έκανε μια βόλτα στην πόλη των Ιωαννίνων την παραμονή των Χριστουγέννων, μπόρεσε να το δει καθαρά, όπως καταγράψαμε και στο σχετικό φωτοεπορτάζ μας της epirusnews.eu εδώ. Ενώ υπήρχαν χιλιάδες επισκέπτες, οι υπηρεσίες που τους παρείχαμε εξαντλούνταν σε ένα κακοψημένο σουβλάκι, άγνωστης προέλευσης και σε πολλές περιπτώσεις σε χαμηλής ποιότητας ποτά. Άντε και κάτι «αυθόρμητα» γλέντια έξω από μαγαζιά, άντε και καμιά κακοπαιγμένη ηπειρώτικη μελωδία, κι αυτό ήταν όλο...

Μια «αρπαχτή», λόγω της ημέρας, με άλλα λόγια.

Κάποιοι δούλεψαν, κάποιοι αφελώς ικανοποιήθηκαν επειδή άκουσαν στις ειδήσεις ότι τα ξενοδοχεία ήταν πλήρη – λες και αυτό είναι κανένας επιστημονικός δείκτης δηλαδή ή κανένα σοβαρό συμπέρασμα, αλλά ας το προσπεράσουμε για την ώρα. Κάποιοι εκνευρίστηκαν από την απίστευτη ταλαιπωρία που υπέστησαν για να κινηθούν στην πόλη και ...όλα καλά! Πάμε στα επόμενα!

Αυτή βέβαια είναι η πρώτη αντίληψη, στην οποία όμως αυτός που έχει αποφασίσει να μη χαϊδεύει αυτιά και να ...εκτοξεύει ευχές, είναι υποχρεωμένος να μην σταθεί.

Η άλλη ανάγνωση είναι ότι η περιοχή μας πάσχει. Και πάσχει από τους ίδιους τους ανθρώπους της, πολίτες και πολιτικούς, σε όλα τα επίπεδα.

Φαίνεται ότι η παραδοσιακή Ηπειρώτικη εσωστρέφεια συνάντησε στην περίπτωση αυτή τον ελληνικό ατομικισμό και

την προσωπική «βόλεψη» και αποφάσισε απλά και μόνο να ...αρμέγει τους τουρίστες στις γιορτές...

Αν δεν αλλάξουμε νοοτροπίες, ανθρώπους, αξίες, αν δεν κάνουμε στην πράξη τομές και ρήξεις, όχι απλά δεν θα πάμε πουθενά, αλλά στα πλαίσια της άκρως ανταγωνιστής και εντελώς προβληματικής μακροοικονομικά και μικροοικονομικά εποχής μας, πολύ γρήγορα η περιοχή θα βρεθεί σε χειρότερη μοίρα από εκείνη που ήταν κάποτε. Αν δεν προσπαθήσουμε, ο καθένας στο ατομικό επίπεδο και όλοι μαζί συλλογικά, δεν θα πετύχουμε τίποτα.

Και τέλος, ας μη ξεχνάμε ότι οι δρόμοι εκτός από το μας φέρνουν «τουρίστες» διώχνουν και τους ανθρώπους μας που κουράζονται και απελπίζονται από την Ηπειρώτικη απραξία...

Τώρα είναι η ώρα, αν θέλουμε να ζήσουν με αξιοπρέπεια τα παιδιά μας σε αυτό τον τόπο!

Θερμές ευχές για το νέο έτος 2018, υγεία, ευτυχία και ...νόηση για όλους!

30/12/2017

Η διαχρονική προβληματική της Ελληνικής Οικονομίας: Το Έλλειμμα του Εμπορικού Ισοζυγίου

Μια από τις σημαντικές παραμέτρους της Ελληνικής Οικονομίας που δεν έχει υπογραμμιστεί αρκετά στο δημόσιο διάλογο των τελευταίων ετών, είναι το Έλλειμμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών.

Το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών είναι το άθροισμα του εμπορικού ισοζυγίου, του ισοζυγίου των υπηρεσιών, των εισοδημάτων και των μεταβιβάσεων της χώρας για ένα έτος. Με άλλα λόγια, είναι το αποτέλεσμα των συναλλαγών της χώρας με το εξωτερικό.

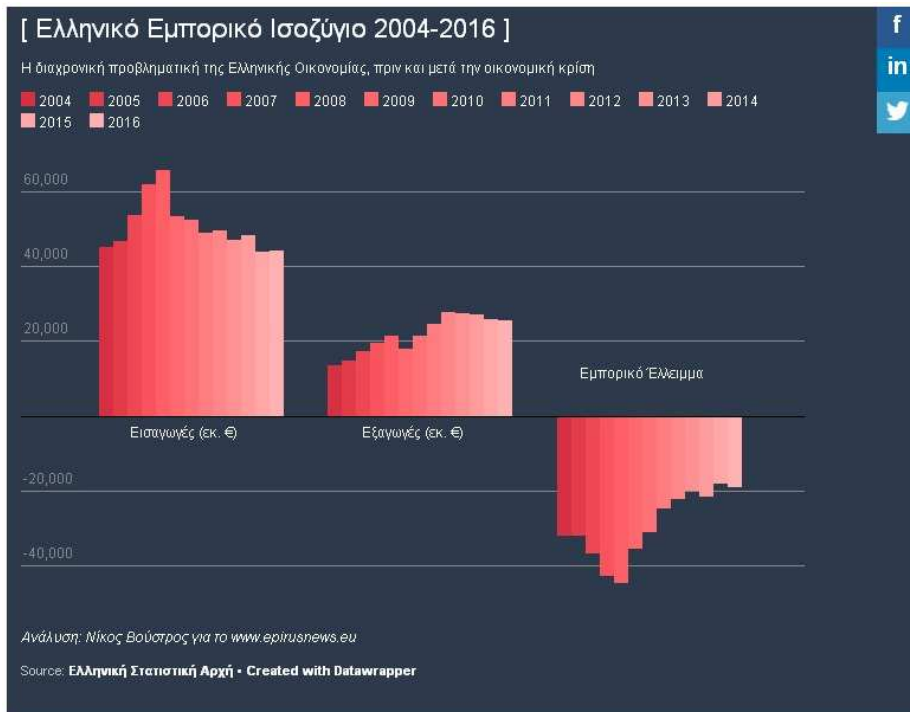
Το σημαντικότερο βέβαια συστατικό του ισοζυγίου αυτού είναι το εμπορικό ισοζύγιο, το οποίο σε μια απλοποιητική περιγραφή θα λέγαμε ότι είναι το καθαρό αποτέλεσμα των εξαγωγών τις χώρας μείον τις εισαγωγές.

Δυστυχώς, μετά από έρευνα και ανάλυση των επίσημων πρωτογενών δεδομένων, όπως αυτά παρουσιάζονται από την Ελληνική Στατιστική Αρχή [<http://www.statistics.gr/el/statistics/-/publication/SFC02/->], ανακαλύπτουμε ότι το αποτέλεσμα αυτό ήταν και είναι αρνητικό, πολλά χρόνια πριν την εμφάνιση της Ελληνικής Οικονομικής Κρίσης, αλλά και κατά τη διάρκεια αυτής, τουλάχιστον μέχρι και το τέλος του 2016, οπότε και υπάρχουν επίσημα στατιστικά στοιχεία.

Αυτό σημαίνει ότι όλη η ρητορική που αναπτύχθηκε τον καιρό της κρίσης ότι την οικονομική δυσπραγία έφεραν οι δανειστές και τα μέτρα τους – τα οποία φυσικά και δεν ελήφθησαν με σκοπό την ανάταξη της οικονομίας αλλά την

προστασία των ιδίων των δανειστών – δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα...

Τι δείχνουν τα δεδομένα

Τα δεδομένα της τελευταίας δωδεκαετίας, δείχνουν ότι:

- Όλο το διάστημα 1/1/2004 – 31/12/2016, οι εισαγωγές μας ήταν πάντα πολύ υψηλότερες από τις αντίστοιχες εισαγωγές
- Όλο το διάστημα 1/1/2004 – 31/12/2016, υπήρχε πολύ μεγάλο εμπορικό έλλειμμα, το οποίο οδηγεί σε αναγκαστικό δανεισμό για την κάλυψη του

- Η κορύφωση των προβληματικών επιδόσεων ήταν το 2008 με εμπορικό έλλειμμα πάνω από 44,3 δισ. (!!!)
- Η οικονομική κρίση και για το λόγο αυτό, σε συνδυασμό και με άλλους λόγους και παράγοντες, εσωτερικούς, ευρωπαϊκούς και διεθνείς, ήταν απολύτως αναπόφευκτη.
- Τα μέτρα μετά το 2008 δεν έχουν αποδώσει απολύτως τίποτα, παρά τη συγκράτηση των ελλειμμάτων, αυτά παραμένουν σε αρνητικό αποτέλεσμα.
- Τα 18 δισ. (!) εμπορικό έλλειμμα του 2016 υπογραμμίζουν emphaticά την όλη δομική και βαθειά προβληματική της οικονομίας, μετά από χρόνια “διορθωτικών” μέτρων πολιτικής αλλά και αλλεπάλληλες πολιτικές αλλαγές.
- Το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας είναι βαθύτατα δομικό και απαιτεί ακόμα περισσότερες σκληρές θυσίες και πλήρη αλλαγή στη νοοτροπία της παραγωγής και της κατανάλωσης
- Η αποτυχία των πολιτικών που εφαρμόστηκαν από το 2004 μέχρι σήμερα, είναι κάτι παραπάνω από παταγώδης.
- Δεν υπάρχουν ούτε εύκολες συνταγές, ούτε μαγικές λύσεις...
- Ο “εξαγωγικός προσανατολισμός” και η “παραγωγική αναδιάρθρωση”, έτσι ...γενικώς και αορίστως δεν πρόκειται να λύσουν κανένα πρόβλημα...

Τα συμπεράσματα της έρευνας μας δεν δείχνουν ευχάριστα αλλά πάντως, προσφέρουν μια αδιαμφισβήτητη ανάγνωση της πραγματικότητας, τέτοια ώστε να μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε πως όσοι αρθρώνουν σήμερα στη χώρα δημόσιο λόγο, οικονομολόγοι και πολιτικοί, “περί άλλων τυρβάζουν”.

25/11/2017

Σχόλιο ημέρας: “Έριξε” τη χούντα το Πολυτεχνείο;

Το να νομίζεις ότι τη δικτατορία την «έριξε» το Πολυτεχνείο, έτσι μαγικά και ...από μόνο του, είναι από αφελές ως απόλυτη άγνοια της διεθνούς πολιτικής και των διεθνών σχέσεων. Συνέβαλλε ναι, ίσως και πολύ – δεν μπορεί κανείς να γνωρίζει το μέγεθος της συμβολής, αλλά σαφώς δεν ήταν αυτό που προκάλεσε την κατάρρευση του καθεστώτος. Αν ήταν έτσι, θα είχε ρίξει τη «χούντα» και η κατάληψη της Νομικής, το Φεβρουάριο του 1973.

Η κατάρρευση των χουντικών ήρθε από τα δικά τους εσωτερικά προβλήματα, αλλά και από την απώλεια της πολιτικής κάλυψης του Αμερικανικού παράγοντα, ο οποίος προφανώς έκρινε ότι τα γεωπολιτικά του συμφέροντα ικανοποιούνται καλύτερα με Μεταπολίτευση.

Γι αυτό εξάλλου η τελική κατάρρευση του καθεστώτος συνέβη και ...εννέα ολόκληρους μήνες αργότερα (Ιούλιο 1974) και όχι τις επόμενες μέρες από το πολυτεχνείο (Νοέμβριος 1973).

Επίσης, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι θα είχε συμβεί αν δεν είχε υπάρξει η προδοσία και η καταστροφή της Μεγαλονήσου – αρκετοί υποστηρίζουν την άποψη ότι θα περνούσαν αρκετά ακόμη χρόνια «στο γύψο» των ...μαθητευόμενων «χειρουργών»...

Λυπάμαι αν χαλάω τις επαναστατικές φαντασιώσεις ή τους πολιτικούς μύθους ορισμένων για τους «μαζικούς αγώνες», αλλά όποιος θέλει να δει αντικειμενικά τα γεγονότα της εποχής και στο επίπεδο των διεθνών συσχετισμών, αποστασιοποιημένος από την ελληνικό μικρόκοσμο και τα ελληνικά πολιτικά αφηγήματα, αυτό και μόνον βλέπει.

Και εννοείται φυσικά, ότι ακόμα και η χειρότερη δημοκρατία είναι απείρως καλύτερη από την όποια απολυταρχία ή δικτατορία, δεν τίθεται καν θέμα σύγκρισης...

Όμως το σημαντικότερο (πολιτικοκοινωνικό) κατά την άποψη μου ζήτημα, λόγω της ημέρας, είναι ότι το πολυτεχνείο άργησε ...6 χρόνια...

Καλό ήταν, εξαιρετικό, ως πολιτικο-κοινωνικό φαινόμενο, αλλά κάποτε πρέπει να μάθουμε να τιθασεύουμε το φόβο μας ως ελληνική κοινωνία.

Και βέβαια, αυτό ισχύει διαχρονικά, και φυσικά και στο σήμερα, όπου πάλι διάγουμε δυστυχώς μια από τις πλέον φοβικές περιόδους της ιστορίας μας.

Καιρός να αφήσουμε κάποτε την επική εξιστόρηση ηρωικών κατορθωμάτων σπουδαίων προγόνων και να δράσουμε λίγο και στο σήμερα...

17/11/2017

Εννέα προτάσεις για το “κυκλοφοριακό” των Ιωαννίνων

Δυστυχώς, ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της πόλης των Ιωαννίνων είναι το οξύτατο κυκλοφοριακό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι και οι επισκέπτες της πόλης κατά τις μετακινήσεις τους.

Κατά την προσωπική μου αντίληψη είναι και το μείζον πρόβλημα της πόλης και της ευρύτερης περιοχής, με ανυπολόγιστες κυριολεκτικά συνέπειες, στον οικονομικό τομέα αλλά κυρίως στην ποιότητα ζωής των κατοίκων και στο περιβάλλον, αυτής της κατά τα άλλα πανέμορφης και ειδυλλιακής πόλης, η οποία κατά γενική ομολογία θεωρείται από τις ωραιότερες της χώρας.

Δυστυχώς, άστοχες αποφάσεις & ρυθμίσεις, αλλά και ατυχείς επιλογές του παρελθόντος (μακρινού και κοντινού), σε συνδυασμό με την παντελή έλλειψη κυκλοφοριακής παιδείας των κατοίκων και επισκεπτών, έχουν διαμορφώσει τη σημερινή άκρως προβληματική κατάσταση, με αποτελέσματα που όλοι μας παρατηρούμε κατά την καθημερινή μας παρουσία στην πόλη:

- Συνεχή «μποτιλιαρίσματα» & ουρές οχημάτων
- Διπλοπαρκαρισμένα αυτοκίνητα που παρεμποδίζουν την απρόσκοπτη κυκλοφορία
- Χρονοβόρα και ενεργοβόρα μετακίνηση, με συνεχείς επανεκκινήσεις των οχημάτων
- Συχνά μικροατυχήματα λόγω εκνευρισμού ή / και κόπωσης των οδηγών

Κατά καιρούς έχουν προταθεί στο δημόσιο διάλογο διάφορες «λύσεις», οι οποίες κινούνται στη σφαίρα είτε του ανεδαφικού και ανέφικτου (π.χ. μαζικές πεζοδρομήσεις) είτε του

κυριολεκτικά γραφικού, όπως π.χ. το να απαγορευθεί η κίνηση των αυτοκινήτων στο κέντρο (!!!)

Δεν θα μας απασχολήσει στο σημερινό άρθρο η ανάδειξη της προβληματικής των παραπάνω προτάσεων – αυτό έχει επαρκώς καταδειχθεί κατά καιρούς σε προηγούμενη αρθρογραφία μας – αλλά θα επιχειρήσουμε να προτείνουμε ορισμένες άμεσες, απλές, ρεαλιστικές και προσιτές λύσεις που θα ανακουφίσουν την κατάσταση και ως εκ τούτου την καθημερινότητα του πολίτη, δευτερογενώς δε, θα επιφέρουν σε βάθος χρόνου και βελτίωση στην οικονομία της περιοχής, λόγω του περιορισμού των καθυστερήσεων οποίες συνεπάγονται πάντα οικονομικές απώλειες.

Τα λίγα (που δεν είναι τελικά καθόλου λίγα) λεπτά της αναμονής στις ατέλειωτες «ουρές» των μονίμως μπουτλιαρισμένων δρόμων της πόλης στο σύνολο του έτους , επί 365 μέρες, επί μερικές δεκάδες χιλιάδες άτομα ενεργό οικονομικά πληθυσμό, προκαλούν τελικά μια τεράστια, σχεδόν αδιανόητη σπατάλη πόρων, σε συνδυασμό με την κόπωση και τον εκνευρισμό των οδηγών.

Εξίσου αδιανόητη και εντελώς αχρείαστη είναι και η τεράστια σπατάλη καυσίμων (δηλαδή ενέργειας) που προκαλείται από τις συνεχείς αυτές καθυστερήσεις. Τα μεγέθη κυριολεκτικά προβληματίζουν όταν αναχθούν στο σύνολο των κατοίκων και στο σύνολο του έτους.

Οι λόγοι που προκαλούν το κυκλοφοριακό αφορούν κυρίως τον περιορισμό του διαθέσιμου χώρου για την απρόσκοπτη διεξαγωγή της κυκλοφορίας ώστε να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κινητικότητα οχημάτων και πεζών. Τέτοιοι είναι:

- Το διπλοπαρκάρισμα που προκαλεί στένωση κεντρικών οδών
- Ο μεγάλος χρόνος αναμονής στους σηματοδότες

- Ο μεγάλος αριθμός σηματοδοτών
- Ο συχνά εσφαλμένος προγραμματισμός των σηματοδοτών
- Η νοοτροπία των οδηγών
- Η εκτεταμένες πεζοδρομήσεις
- Τυχόν ακατάλληλα οχήματα Δ.Χ., μεγάλου μήκους ή πλάτους

Αν ήθελε κάποιος πραγματικά να βελτιώσει την κατάσταση, ουσιαστικά όμως, όχι με δογματικές εμμονές ή με “σώνει και καλά” αντιγραφές του τρόπου διαχείρισης άλλων πόλεων ή χωρών, αρκεί να προσπαθούσε να διευθετήσει τα παραπάνω:

1. Θα έπρεπε να φροντίσει με τη μέγιστη αυστηρότητα και συνέπεια να σταματήσει η απαράδεκτη τακτική του «διπλοπαρκαρίσματος», όχι όμως μόνο με μέτρα αστυνομικού χαρακτήρα και πρόστιμα, αλλά κυρίως με παροχή εναλλακτικής: Φθηνό ή ακόμα καλύτερα δωρεάν parking περιμετρικά της πόλης και ταυτόχρονα ένα δίκτυο δωρεάν δημοτικής συγκοινωνίας με ηλεκτρικά mini-bus (ή φυσικού αερίου) από τα parking προς το κέντρο, τα οποία δεν προκαλούν όχληση στο περιβάλλον.

2. Έλεγχος και αξιολόγηση της λειτουργίας των σηματοδοτών, από ειδικούς επιστήμονες, και εγκαθίδρυση μόνιμης επιτροπής αξιολόγησης και ελέγχου της λειτουργίας τους, σε συνδυασμό με συστηματικό έλεγχο όσων εμπλέκονται στη διαδικασία προμήθειας και προγραμματισμού των.

3. Κατάργηση επιλεγμένων σηματοδοτών και αντικατάσταση τους με κυκλικούς ή κόμβους.

4. Δράσεις & καμπάνιες ενημέρωσης των οδηγών & των πεζών. Όχι με αφηρημένες παραινέσεις και «θεωρίες», αλλά

ενημέρωση τους για πρακτικά ζητήματα καθώς και για εναλλακτικές προτάσεις διαδρομών, κλπ.

5. Κατασκευή επιλεγμένων απλών τεχνικά υπόγειων διαβάσεων πεζών, αρχικά κοντά σε πολύ μεγάλα σχολικά συγκροτήματα (π.χ. Λ. Δωδώνης, έμπροσθεν Ακαδημίας) ώστε να μη διαταράσσεται η κυκλοφορία και να εξασφαλίζεται ταυτόχρονα η μέγιστη ασφάλεια των πεζών μαθητών.

6. Μετατροπή επιλεγμένων πεζόδρομων σε οδούς ήπιας κυκλοφορίας, με συγκεκριμένο ωράριο, με σκοπό την αποφόρτιση των ελάχιστων κεντρικών οδών που έχουν απομείνει να δέχονται το τεράστιο κυκλοφοριακό φορτίο, το οποίο μάλιστα αυξάνει καθημερινά με γεωμετρικό ρυθμό λόγω της γειτνίασης της πόλης πλέον με τους δύο σημαντικότερους οδικούς άξονες της χώρας. Ταυτόχρονα, αυστηρή τήρηση των όρων αδειοδότησης των καταστημάτων και απαγόρευση επεκτάσεων χώρων τραπεζοκαθισμάτων.

7. Εκτεταμένες διαβουλεύσεις και προγραμματικές συμφωνίες με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, μεταφορών και εμπορίου, ώστε να οργανωθεί με το βέλτιστο τρόπο η τροφοδοσία και ο εφοδιασμός καταστημάτων και επιχειρήσεων σε ώρες που δεν προκαλείται όχληση, αλλά και να υιοθετηθούν οχήματα με κατάλληλα για την πόλη χαρακτηριστικά μεγέθους των, και όχι ασύδοτα, όπως μέχρι σήμερα συμβαίνει με μόνο κριτήριο το μέγιστο κέρδος των ιδιοκτητών τους.

8. Απαγόρευση κίνησης κάθε λεωφορείου στο κέντρο της πόλης, ιδίως των τουριστικών. Υποχρέωση λεωφορείων σε στάθμευση εκτός πόλης και εξασφάλιση αξιόπιστης δωρεάν μετακίνησης για τους εκδρομείς προς το κέντρο.

9. Καμπάνιες εξοικείωσης των πολιτών στο Car-Pooling (κοινή χρήση αυτοκινήτων για τις μετακινήσεις) – με ευεργετικά αποτελέσματα για άμεση ανακούφιση.

Η εφαρμογή όλων ή έστω κάποιων από τα παραπάνω, είναι εφικτή, αναγκαία και άκρως ωφέλιμη, τόσο που ο καθένας αναρωτιέται αυτονόητα γιατί δεν εφαρμόζονται ήδη. Η απάντηση βρίσκεται στο πολιτικό κόστος που εμπεριέχει η εφαρμογή τους. Για καθένα από αυτά, η υιοθέτηση και η εφαρμογή του προκαλεί μεγάλο πολιτικό κόστος στους εκάστοτε διοικούντες.

Όμως, επειδή πλέον η κατάσταση είναι εκτός από οριακή ίσως σύντομα και μη αναστρέψιμη, απαιτείται άμεσα και τόλμη και απεξάρτηση από το πολιτικό κόστος...

Θα το τολμήσει κάποιος;

Ίδωμεν!

12/09/2017

Είναι αυτό που ζούμε Δημοκρατία;

Σήμερα 24η Ιουλίου είναι η επέτειος της “αποκατάστασης” της “Δημοκρατίας” στη χώρα μας και είναι μια καλή αφορμή να στοχαστούμε αναφορικά με το αν αυτό που ζούμε μπορεί να θεωρηθεί πρακτικά δημοκρατικό πολίτευμα, ή αν ζούμε νομίζοντας ότι έχουμε δημοκρατία...

Είναι δημοκρατία να αποφασίζουν οι συντεχνίες, τα μονοπώλια και τα κάθε λογής συμφέροντα και κανένας να μη μπορεί να τους επιβληθεί – το αντίθετο να επιβάλλουν ότι τους κάνει κέφι ή ότι τους συμφέρει;

Είναι δημοκρατία να μπορούν οι πολιτικοί αντιπρόσωποι μας να διαστρεβλώνουν τις αποφάσεις μας χωρίς καμιά συνέπεια;

Είναι δημοκρατία να μην υπάρχει ισονομία; Ο νόμος και οι κάθε είδους μηχανισμοί επιβολής του να σε εξοντώνει αν είσαι ανίσχυρος ή να σε χαιδεύει αν είσαι ισχυρός;

Είναι δημοκρατία να βασιλεύει ο νόμος του ισχυρού που καθιστά την κοινωνία ζούγκλα;

Είναι δημοκρατία να μην έχει ο πολίτης καμία απολύτως δυνατότητα παρέμβασης στο πως οργανώνεται και διοικείται το κράτος, το οποίο κατά τα άλλα υφίσταται για να τον υπηρετεί;

Είναι δημοκρατία να υπάρχουν πολιτικές δυναστείες με στρατιές από πορφυρογέννητους – πολλές φορές ανίκανους – και να κληροδοτούν στους απογόνους τους ...εσένα, τη δουλειά σου, τη ζωή σου, την περιουσία σου, ως άλλο δουλοπάροικο;

Είναι δημοκρατία να επιλέγεις δήθεν διαφορετικές πολιτικές και πρακτικές και να συμβαίνουν ακριβώς τα ίδια;

Είναι δημοκρατία όταν κάποιοι βολεμένοι χρυσοκάνθαροι παρασιτούν διαρκώς και αιωνίως, κλέβοντας όποιον κακομοίρη επιμένει να πιστεύει ακόμα σε ηθικές αρχές και προαιώνιες αξίες;

Είναι δημοκρατία να θεωρούνται οι ...τράπεζες σημαντικότερες από τους ανθρώπους;

Είναι δημοκρατία να θέλεις να δουλέψεις και να μη σου επιτρέπουν ή όταν μετά κόπων και βασάνων βρεις μια μικροδουλειά να σε κλέβει ο εργοδότης μαζί με το κράτος;

Είναι δημοκρατία να ...φορολογείται ο άνεργος;

Είναι δημοκρατία να πρέπει να ανέχεσαι τον κάθε ανόητο που ζει την πολιτικοιδεολογική φαντασίωση του;

Είναι δημοκρατία να μη λογοδοτεί ποτέ κανένας και για τίποτα;

Είναι δημοκρατία να εκλέγονται ...”διάσημοι” και ποδοσφαιριστές, συμπαθέστατοι κατά τα άλλα, παντελώς ανίκανοι όμως να αποφασίζουν για λογαριασμό μας;

Αν είναι δημοκρατία όλα τα παραπάνω, τότε ...χρόνια μας πολλά.....

Αν δεν είναι όμως, δεν πρέπει κάποτε να γίνει κάτι;

24/07/2017

Για όλα φταίει το αυτοκίνητο;

Στη χθεσινή “Καθημερινή” δημοσιεύεται άρθρο σχετικό με την ανάπτυξη του Καρπενησίου, το οποίο όσοι (λίγοι, ευτυχώς, έχει απομείνει ακόμα λίγη λογική!) είναι υπέρ του περιορισμού των αυτοκινήτων το έχουν κάνει ...σημαία από το πρωί και υποστηρίζουν ότι το ίδιο πρέπει να γίνει και στα Γιάννινα. Για να δούμε όμως, είναι έτσι;

1ον : Το Καρπενήσι είναι ένα χωριό 7.000 κατοίκων. Δεν είναι μεγαλούπολη 150.000 κατοίκων, πρωτεύουσα περιφέρειας, εμπορικό και διοικητικό κέντρο ευρύτερης περιοχής 500.000 ανθρώπων, στο οποίο συναντούνται δύο γιγαντιαίοι οδικοί άξονες με ευρωπαϊκές προεκτάσεις. Το να ισχυρίζεσαι ότι κάτι που ίσως “κάνει” για ένα χωριό 7.000 κατοίκων “κάνει” και για μια πόλη 150.000 με τα παραπάνω χαρακτηριστικά, δεν είναι μόνο παραπάνω από αφελές, αλλά είναι και ο ορισμός του αντιεπιστημονικού και αυθαίρετου συμπεράσματος! Λογικό βέβαια είναι τέτοιες απόψεις να βρίσκουν έδαφος στην πόλη όπου πρώτα καταστρέφεται το κέντρο της δια των πεζοδρομήσεων και μετά ακολουθούν οι κυκλοφοριακές μελέτες...

2ον : Το να θέλει κάποιος να εξοβελίσει το αυτοκίνητο από τη σημερινή ζωή, είναι τόσο ανεδαφικό όσο το να υποστηρίζει ότι θα είμαστε καλύτερα αν γυρίσουμε στις μεταφορές με άμαξες! Προφανώς νομίζουν αυτοί που το ασπάζονται ότι οι πόλεις αυτόματα θα γυρίσουν σε προηγούμενες δεκαετίες, αυτές με τα λιγοστά αυτοκίνητα, αλλά μάλλον από αυτές τους έχει μείνει μόνο ο εξωραϊσμός που αφήνει πίσω του το πέρασμα του χρόνου. Ξεχνούν ότι οι δεκαετίες αυτές ήταν γεμάτες φτώχεια και δυσκολία, οφειλόμενες σε μεγάλο βαθμό και στη δυσκολία μετακινήσεων, πολιτών και αγαθών. Δεν είναι λύση η απαγόρευση της κίνησης. Λύση είναι η ορθή

ρύθμιση των προβλημάτων. Όταν έχεις ...πονοκέφαλο, δεν κόβεις το κεφάλι! Παίρνεις αναλγητικό!

3ον : Η λύση του προβλήματος είναι μία και είναι προφανής σε όποιον κινείται και δεν σχεδιάζει έργα επί χάρτου, από τα πολυτελή γραφεία, βολεμένος από το υστέρημα όλων υμών των υπολοίπων, πουλώντας με ευκολία “θεωρίες”: Απελευθέρωση των δρόμων, όχι από τα οχήματα, αλλά από τις καφετέριες και τα μπαράκια. Άρση όλων των εμποδίων κίνησης, αυστηρότατες περιβαλλοντικές νόρμες για τα οχήματα, και γενναία κίνητρα για αλλαγή του γηρασμένου στόλου αυτοκινήτων. Σαφέστατα και αυστηρή τήρηση των κανόνων κυκλοφορίας. Και φυσικά επιδότηση της κίνησης με μοτοσυκλέτα ως πολύ φιλικότερο μέσο μεταφοράς (ή και ποδήλατο, όπου είναι εφικτό). Επιπλέον, φυσικά απαιτείται και λειτουργική δημόσια συγκοινωνία, προσιτή και αποτελεσματική, σε αντίθεση φυσικά και με τη σημερινή τριτοκοσμική πραγματικότητα των μέσων μαζικής μεταφοράς.

4ον : Αλήθεια, δεν βλέπετε ότι το εν λόγω άρθρο είναι “αγιογραφία”* για τον κ. Μπακογιάννη, το οποίο μάλιστα δημοσιεύεται στην εφημερίδα που ανήκει στο συγκρότημα που εργάζεται η ...σύζυγος του; Τόση ευπιστία σε ότι γράφεται πια; Ρώτησε κανέναν τους κατοίκους του Καρπενησίου; Ρώτησε κανέναν τους επαγγελματίες ή τους ηλικιωμένους και τους ΑΜΕΑ; Όχι, μόνο τον κ. Μπακογιάννη... Σιγά τώρα, μην έχουν άποψη και οι αδαιείς....

(σ.σ. “αγιογραφία” ονομάζεται κάποιο άρθρο μη αντικειμενικό, με υπερβολές, χωρίς τεκμηρίωση, που παρουσιάζεται ως δήθεν αντικειμενικό, το οποίο χρησιμοποιείται για την δημιουργία θετικού επικοινωνιακού προφίλ κάποιου προσώπου).

Ας μη κρυβόμαστε, το θέμα αστική ανάπτυξη, εκτός από κολοσσιαία μπίζνα για τους ΟΤΑ με τζίρους εκατοντάδων εκατομμυρίων, για κατασκευαστικές εταιρείες και ...λοιπούς συγγενείς, είναι και μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για ...ρουσφέτι: Πως; Πολύ απλά, καταργώντας την κίνηση, οι περιοχές μετατρέπονται από εμπορικές / αστικές, σε περιοχές “διασκέδασης”, γεμίζουν καφετέριες και μπαράκια, και οι τιμές των ακινήτων ...εκτοξεύονται. Μια καταπληκτική εκδούλευση προς ιδιοκτήτες (που συμπτωματικά είναι και δυνητικοί ψηφοφόροι). Όλοι ευχαριστημένοι δηλαδή!

Όλοι; Όχι ακριβώς, διότι η “κονόμα” μερικών ή οι σπουδαιοφανείς θεωρίες μερικών άλλων ή το πολιτικό ρουσφέτι κάποιων τρίτων, καταλήγει να ταλαιπωρεί νυχθημερόν κάποιους χιλιάδες άλλους... Αλλά, δεν βαριέσαι, εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παίξε γέλασε!

Και μη μου πει κανένας τη χιλιοειπωμένη μπούρδα ότι “στην Ευρώπη όλα είναι πεζοδρομημένα” γιατί θα του πω να πάει πρώτα να δει ότι δίπλα στα πεζοδρομημένα υπάρχουν λεωφόροι και άριστα μέσα μαζικής μεταφοράς. Μόλις τα αποκτήσουμε κι εδώ, ας πεζοδρομηθούν όλα τα υπόλοιπα, κανένα πρόβλημα!

16/06/2017

Ο ρόλος του βουλευτή

Αυτό που βουλευτές ανακοινώνουν υποτιθέμενες χρηστικές πληροφορίες, το λες και ...δωρεάν αυτοπροβολή χωρίς λόγο...

Κύριοι (και κυρίες), αυτή τη δουλειά της μεταφοράς πληροφοριών την κάνουν πολύ καλά οι δημοσιογράφοι και τα μέσα ενημέρωσης. Με τη φόρα που πήρατε ορισμένοι, σε λίγο θα μας ανακοινώνετε κάθε πρωί ότι ...ξημέρωσε ή ότι όταν βρέχει, πέφτει ...νερό!

Ο ρόλος του πολιτικού προσώπου και δη του επιφορτισμένου με τη νομοθέτηση, είναι ο μόνος θεσμικά έγκυρος που μπορείτε να αναλάβετε. Ο μόνος που σας επιφυλάσσει το σύνταγμα αυτής της πολιτείας. Επίσης, ο ρόλος αυτός σας έχει ανατεθεί από τους πολίτες, όχι για να τους ενημερώνετε ως άλλοι Πόντιοι Πιλάτοι, αλλά για να επιδεικνύετε πολιτική δραστηριότητα με πράξεις και πρωτοβουλίες.

Τα υπόλοιπα, το πότε γίνονται οι πληρωμές, το πότε γίνονται οι ...φορολογικές δηλώσεις ή το πότε ...αλλάζει η ώρα δεν είναι της δικής σας αρμοδιότητας.

Εκτός, αν υιοθετείτε την Μαυρογιαλούρειο άποψη “χωριάτες είναι, πρέπει να τους υπενθυμίζουμε διαρκώς τι κάνουμε για αυτούς” ...

Βέβαια, προκειμένου να μη μιλήσετε γι αυτά που νομοθετείτε διαλύοντας τις ζωές μας, είστε δυστυχώς ικανοί να μιλήσετε ακόμη και για την τρύπα του όζοντος!

28/03/2017

Τι κρύβεται πίσω από τη συκοφάντηση των δανειοληπτών;

Επειδή ακούγονται διάφορες κραυγές και υστερίες για “στρατηγικούς κακοπληρωτές” καιρός είναι να βάλουμε στη σωστή τους βάση για τη δημόσια συζήτηση μερικά πράγματα:

1. Ο ίδιος ο όρος “στρατηγικός κακοπληρωτής” είναι ακόμα μια από τις πολλές ανοησίες που κατά καιρούς εφευρίσκει το τραπεζικό σύστημα για σπιλώσει συλλήβδην τους δανειολήπτες. Είναι ακόμα ένας από τους πολλούς κακοπονημένους όρους και ανόητους νεολογισμούς που δεν λένε απολύτως τίποτα. Είναι σαν τις “συστημικές τράπεζες του τραπεζικού συστήματος” – είχα γράψει παλαιότερα, δεν επεκτείνομαι.

2. Αν θέλουν να γίνει ουσιαστική συζήτηση, να μας πουν πόσο τοις εκατό του συνόλου ήταν τα κόκκινα δάνεια πριν την κρίση: Ήταν 6,5% ή όχι και σήμερα πλησιάζουν το 60%; Πόσο ήταν διαχρονικά; και αν ήταν ποτέ πάνω από 5% του συνόλου τα κόκκινα δάνεια στην Ελλάδα; Εξαιρούνται τα βιομηχανο-εφοπλιστικά, διότι αυτά ήταν πάντα κόκκινα συνήθως...

3. Να μας πουν τεκμηριωμένα και με επίβλεψη ειδικών εκτός τραπεζικού τομέα την αναλογία “κοκκινίσματος” του κάθε δανείου, πόσες δόσεις πληρώθηκαν και πόσες όχι.

Δεν είναι το ίδιο αυτός που πήρε ένα δάνειο τα έφαγε και εξαφανίστηκε με αυτόν που πλήρωσε 5-10-15 χρόνια και στο τέλος του μείωσαν το μισθό ή του έκλεισαν την επιχείρηση και ΔΕΝ μπορεί πια να πληρώσει...

Φυσικά απαιτείται και αναλυτική στατιστική τεκμηρίωση κατά κλάδο (μισθωτοί, επαγγελματίες, δ. υπάλληλοι, κλπ) αλλά και κατά τομέα της οικονομίας (πρωτογενής – μεταποίηση – υπηρεσίες) – Η ανάλυση αυτή είναι παραπάνω από απαραίτητη αν θέλεις να εκφράσεις σοβαρή άποψη – Προϋποθέτει φυσικά να είσαι σοβαρός άνθρωπος για να θέλεις κάτι τέτοιο...

4. Να μας πουν επίσης, πόσο τοις εκατό του συνολικού ποσού των ανείσπρακτων σήμερα δανείων προέρχεται από καταχρηστικές τραπεζικές πρακτικές και δόλιες επιβαρύνσεις, πανωτόκια, κλπ...

Όσο δεν ακούγονται συγκεκριμένα στοιχεία, παρά αφηρημένοι και γενικευμένοι αφορισμοί και κατηγορίες κατά πάντων, τόσο οι απόψεις αυτές δεν έχουν καμία αξία.

5. Γενικότερα, η συκοφάντηση των δανειοληπτών ως “στρατηγικοί κακοπληρωτές” – “συστηματικοί” ήθελαν να εννοήσουν οι κακομοίρηδες, δηλαδή αυτός που συστηματικά επαναλαμβάνει κάτι, αλλά είναι λίγο δύσκολο να βρεις στο χώρο τους ανθρώπους που να γνωρίζουν σωστά ελληνικά – δεν επεκτείνομαι... Η συκοφάντηση αυτή λοιπόν είναι ακριβώς το ίδιο “εργάκι” με τη συκοφάντηση των επαγγελματιών παλαιότερα ως “φοροφυγάδες”, με απώτερο σκοπό της τεχνηέντως καλλιεργούμενης αντιπάθειας τη σύγκρουση μεταξύ δανειοληπτών και καταθετών (κοινωνικός αυτοματισμός – ξέρετε πια τι είναι αυτό) ...

Και γιατί να το κάνουν αυτό θα ρωτήσει ο καλόπιστος αναγνώστης;

Μα για να επιρρίψουν την ευθύνη στους δανειολήπτες αν π.χ. συμβεί κούρεμα των καταθέσεων, ή οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα για τους ίδιους, ώστε να την αποφύγουν εκείνοι...

Είναι “μανούλες” σε κάτι τέτοια... Θυμηθείτε το!

14/03/2017

Πως ζηλεύω τον Φανφάρα! [ποίημα]

Πως ζηλεύω τον Φανφάρα!
Καλλιτέχνη ... ταλεντάρα!
Γράφει στίχους στο φτερό
κι οπαδούς;; Ένα σωρό!

Βγάζει και πολλά βιβλία,
από 'δω ως την ...Αγγλία
Είναι και δημοφιλής,
αλλά πάντα, προσηνής...

Δεν μιλάει ποτέ πολύ,
ξέρει άριστο "βιολί"!
Είναι πάντα μετριοφρων,
και στο βάθος... χρηματόφρων...

Δεν τον κάνει για το χρήμα
οι τέτοιοι -λέει- είναι κρίμα.
Μόνο πάντα για την τέχνη,
η χαρά του "καλλιτέχνη".

Μιλάει μόνο για την τέχνη,
παριστάνει τον καλλιτέχνη,
Έχει άποψη για όλα,
το συνήθειο του ξερόλα...

Δεν μπορεί πια εκδηλώσεις
ούτε και άλλες δηλώσεις.
Τον κουράζουν οι υποσχέσεις,
θέλει μόνο ...δημόσιες σχέσεις!

Τόνους δαπανά μελάνι,
τους "Αθλίους" νομίζει φτάνει

ή μπορεί να ξεπερνά,
το μυαλό του τον γελά!

Και όλοι αυτοί που τον ακούνε,
πάντα ανυπομονούνε,
["πότε βγάζει το επόμενο;"]
για να πάνε να αγοράσουν,
όχι για να το διαβάσουν!

Για καμιά φωτογραφία,
που "ποστάρουν" με μανία.
{έμαθαν ...λογοτεχνία!}

Κι ο Φανφάρας θησαυρίζει,
κι αρχινά να ...φοβερίζει!
Νόμισε πια πως έχει κι αξία,
εκτός από περιουσία.

Το μυαλό του και μια λίρα,
κάλπικη και κακομοίρα!

20/1/2020

Ποιος είναι ο Νίκος Βούστρος

Ο Νίκος Βούστρος γεννήθηκε στα Γιάννενα το 1973. Σπούδασε τεχν. αυτοματισμών και οικονομικά / διοίκηση επιχειρήσεων.

Εργάστηκε σε εταιρείες τεχνολογίας & Διαδικτύου για πάνω από 20 συνεχή χρόνια, από το 1998 μέχρι σήμερα, ενώ ταυτόχρονα από το 2009 έχει την ευθύνη της ενημερωτικής ιστοσελίδας **Epirus News** όπου και έχουν δημοσιευθεί τα άρθρα αυτά.

Από τη νεανικά του χρόνια η ένιωσε την ανάγκη για επικοινωνία και έκφραση, την οποία εξωτερίκευσε μέσα από την παρουσία του στο ραδιόφωνο & την τηλεόραση, ενώ στη συνέχεια άρχισε να αρθρογραφεί σε ταξιδιωτικούς ιστότοπους, ενώ παράλληλα ασχολήθηκε με τη φωτογραφία, στους τομείς του φωτορεπορτάζ, της ταξιδιωτικής φωτογραφίας και της δημιουργικής φωτογραφίας.

© Νίκος Βούστρος, 2021
πορτραίτο: Χριστίνα Σπυριδάκη

“Μεγάλο πράγμα να μπορείς να λες ενδιαφέροντα πράγματα με συναρπαστικό τρόπο.

Σ’ αυτό το ...ψευδεπίγραφο ηλεκτρονικό βιβλίο (μόνο με πένα δεν γράφτηκε), ο Νίκος Βούστρος συγκέντρωσε μερικά από τα κείμενά του της τελευταίας πενταετίας (χρονογραφήματα, άρθρα, αναλύσεις) που παραμένουν επίκαιρα και διαβάζονται σαν να γράφτηκαν σήμερα.

Παθογένειες της ελληνικής πολιτικής και κοινωνικής ζωής που μας βασανίζουν, μας εξοργίζουν αλλά και μας διασκεδάζουν καθημερινά, φαινόμενα και τύποι ανθρώπων που μας απασχολούν και μας προβληματίζουν, η καθημερινότητά μας από τη σκοπιά τού ψύχραιμου παρατηρητή, είναι οι αφορμές και η θεματολογία τού Νίκου.

Ξαναβλέπω π.χ. τώρα το κείμενό του για τις φυλές τού Facebook (και προσπαθώ να βρω σε ποια θα κατέτασσα τον εαυτό μου). Όλα τα «νούμερα» και τα «ψώνια» που συναντούμε στον κόσμο τού «φατσοβιβλίου», σχολιασμένα με μπόλικο καυστικό χιούμορ και γι’ αυτό απολαυστικά. Αν τις ίδιες εύστοχες παρατηρήσεις τις έκανε σε ένα βαρετό άρθρο, δεν ξέρω αν θα έκανα τον κόπο να το διαβάσω.

«Στην ...πένα» αν και χωρίς πένα το βιβλίο τού φίλου Νίκου Βούστρου, είναι μια διεισδυτική ματιά στην ελληνική πραγματικότητα και τη ζωή μας όπως έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια. Και μια ευχάριστη παρέα ταυτόχρονα.»

Θωμάς Νούσιας, δημοσιογράφος